

Krajan

Informator krajevske skupnosti Mirna • letnik VIII. • št. 4/2003 • december 2003 • Izhaja po potrebi

S poštovani krajanj, veliko osebne in družinske sreče, zadovoljstva, zdravja in lepih trenutkov v prihajajočem letu 2004 in ob praznovanju božiča vam želimo predstavniki v svetu krajevske skupnosti Mirna.

Vabimo vas tudi, da skupno pričakamo leto 2004 na mirnskem gradu Speča lepota, kjer se bomo zbirali od 21. ure dalje.

Pričarajmo si kar najlepši vstop v novo leto.

GOSTIŠČE OPARA

Krajanom Mirne se bo verjetno zdelo nenavadno, da na naslovni strani našega časopisa predstavljamo dejavnost, ki je namenjena predvsem Trebanjcem. Seveda je tako le navidezno. Vse pojasnujemo v prispevku na naslednji strani.

Gostilna in prenočišča
FRANCI OPARA s.p.

Goljčev trg 13, 8210 Trebnje
Telefon: 07/30-44-005
GSM: 031/301-345
Fax: 07/34-61-451

Vinogradniški turizem
8210 Trebnje,
Stara Gora
07/30-44-005

Počitniški apartmaji
Ficna 4A, 6330 Piran
Telefon: 05/67-45-548

Vinogradniški turizem v Stari Gori (foto: D. Z.)

Sogovornik Franci Opara, lastnik ene od najprepoznavnejših gostiln na Dolenjskem, je takole predstavil svojo »firmo«:

»Gostilna Opara obstaja od mojega rojstnega leta, ko so starši kupili staro furmansko gostilno ob cesti sredi vasi Trebnje. Kot se je za takrat spodobilo, je poleg gostilne stala velika štala za konje ter nekaj spremiljajočih objektov. Starši so si pred tem nakupom nabirali »birtovske« izkušnje v Dražji vasi pri Slovenskih Konjicah, kjer so bili gostilničarji od l. 1925 in kratko obdobje v Grosupljem.

Po obstoječih zapiskih je naša gostilna stara okrog 400 let. Seveda je bila v tem času nekajkrat temeljito prenovljena. Starši so jo aktivno vodila do l. 1970. Od takrat sem tudi jaz vseskozi nekaj preurejal in dozidaval. Velik zalogaj je bil l. 1980, ko sem temeljito posodobil 12 sob za goste. Skupaj imamo za prenočišče 24 postelj.

V lokalu je prostora za 120 gostov.

Pred leti sem si omislil in postavil prvo kegljišče na Dolenjskem. Po nekaj letih sem to dejavnost opustil. Zgradili smo obrat za praženje kave in proizvodnjo čajev, v katerem je zaposlenih pet delavcev, samostojno pa ga vodi sin Franci.

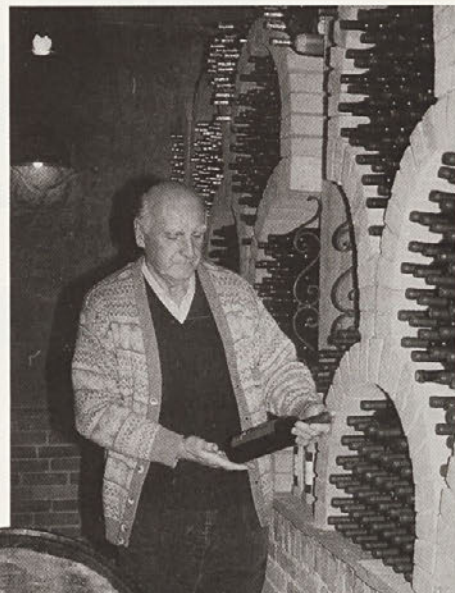
V družinskem krogu smo pred leti odprli tudi trgovino z otroško galanterijo ter igračkami in trgovino z darili in kozmetiko (FLORAMI). To dejavnost uspešno vodita starejši sin Bojan in njegova žena.

Krajan: Naporno delo v gostinstvu marsikomu ne dopušča hobijev, udejstvovanja v športu in drugih »nekoristnih« dejavnostih. Tebe poznamo kot odličnega športnika in dobrega vinogradnika. Kje je tu »haklc«?

Franci Opara: O športu nekoliko kasneje. Že nekaj desetletij me kot hobi privlači vinogradništvo. Na Dolenjskem je bila ta dejavnost še pred petindvajsetimi leti zelo zapostavljena, nikakor ni bilo vidnejšega napredka. To pa je bil zame izziv. Že starši so imeli na Gradišču zidnico, kot je bilo za takratne čase v navadi, vendar je bila za mojo zamisel preskromna. Zato smo v Stari Gori (v mirnski krajevni skupnosti) kupili lep kos zemlje ter v letih 1980 do 1982 zgradili večjo zidnico in uredili večji vinograd. Začel se je vinogradniški turizem, organizirane skupine izletnikov so bile vse pogostejše, prostori so postajali premajhni.

Po »družinskem glasovanju« smo se odločili za dograditev objekta, kjer bo prostora za 150 gostov. Zamisel smo realizirali letos, »uradna« otvoritev pa je bila 11. novembra.

Vse bolj se posvečam vinogradništvu in kletarjenju, saj že dosegamo izvrstne uspehe, kar mi je v veliko zadoščanje. Že 31 let sem namreč predsednik Društva vinogradnikov Trebnje, v katerega so vključeni tudi številni aktivni vinogradniki z mirnskega področja. V društvu predvsem poudarjamo nenehno izobraževanje v tej zanimivi stroki. Organiziramo predavanja, seminarje, ogled vinjskih prostorov na terenu ter tečaje, na katerih strokovnjaki predavajo o vinarstvu in kletarjenju. Vesel

Franci Opara v svoji vinoteki v Stari Gori (foto: D. Z.)

sem, da smo kvaliteto dolenjskih vin tudi z našo zavzetostjo dvignili v relativno kratkem času na visoko raven.

Tako sem iz nekdanjega ljubiteljskega vinogradnika prešel v »pol-profesionalnega« z 2,5 hektara vinograda, ki mi da po dobri letini približno 10.000 litrov dobrega vina. Že tu lahko ugotovim, da je

reko »prijetno s koristnim« zelo smiselno.

Druga zgodba je moje udejstvovanje v športu. Že kot šolar sem bil vesel vsake ure, ki smo jo otroci preživeli na igriščih. Posebno veselje sem imel do odbojke, ki sem jo aktivno igral dvajset let. Odbojgarsko društvo Trebnje je tedaj uspešno nastopalo v Slovenski ligi. Še danes menim, da bi morali bolj spodbujati ta lepi šport, saj smo imeli res odlične fante in tudi podmladek, ki je bil pogoj za napredovanje v lige.

Igral sem tudi roketi. Kar nekaj sezon sem pomagal mirnskega kluba, ki se je tista leta (šestdeset let) boril za napredovanje v Slovensko ligo.

Kolesaril sem z navadnim biciklom, vendar sem marsikakšno »dirko« odpeljal kot zmagovalec.

Tudi zaradi udejstvovanja v športu sem mnogo lažje prenašal napore gostinske stroke.

Ko danes razmišljam o rezultatih, ki sem jih dosegel v življenju, ne morem mimo dejstva, da bi bili dosežki še boljši, če ne bi bilo človeške nevoščljivosti. Pa vendarle sem zadovoljen...

Krajan: V lokalu in tudi v prostorih »zidnice« v Stari Gori je precej umetniških del znanih avtorjev in tudi domačih likovnih samorastnikov. Je zbiranje teh del veselje ali kaj drugega?

Franci Opara: »Je veselje, zdi pa se mi tudi nuja in potreba, da za goste polepšamo prostore, v katerih se zadržijo in kjer naj bo vzdušje čim boljše. Nič ni lepšega, kot zadovoljen gost.«

Krajan: Uspešno poslovanje v vseh dejavnostih, družina Opara, vam želimo tudi v prihajajočem letu 2004!

D. Z.

Dno starega sode, v katerega je motiv izrezbaril trebanjski likovni samorastnik Stane Novak (foto: D. Z.)

Pagled na zidnico iz vinograda (foto: D. Z.)

Stene so obložene s priznanji za dobro kapljico (foto: D. Z.)

Lep ambient za 150 gostov (foto: D. Z.)

Pogrinjek Opara (foto: D. Z.)

IZ DELA SVETA KS IN NJENIH ORGANOV

10. redna seja sveta KS Mirna

je bila 04.11.2003 ob 18. uri v prostorih KS Mirna in so se je udeležili vsi člani sveta KS Mirna razen M. Jevšvarja, vsi člani občinskega sveta iz naše KS razen S. Cvelbarja, ki se je opravičil, F. Kramer, lastnik parcele na Rojah III., predstavnik Občine Trebnje, Oddelek za okolje in prostor V. Šušterčič in iz DIA d. o. o. Ljubljana A. Ravnikar.

DNEVNI RED :

1. Razprava o lokacijskem načrtu Roje III. - Mirna;
2. Zimska služba;
3. Izvedbe komunalnih del;
4. Sklic problemske konference o čistosti reke Mirne;
5. Aktualnosti.

ad. 1. **Po izčrpnih predstavilih treh variantnih predlogov priprave lokacijskega načrta za ureditev parcel Roje III - Mirna, ki so razen ene v celoti last občine Trebnje in sta jo opravila ga. Šušterčič in g. Ravnikar, smo se prisotni odločili za varianto C, ki predvideva individualno gradnjo, a se dopolni z naslednjim:**

- z odlokom je treba pri atrijskih hišah odrediti možnost razmaka med njimi;
- na tem delu naj ne bi bilo objektov, ki s svojo dejavnostjo povzročajo hrup ali onesnaževanje, opravljati bi bilo mogoče le mirne obrti (npr. frizer...);
- nujna je ureditev prometne infrastrukture - kaže se potreba po igrišču;
- že v lokacijskem načrtu je potrebno predvideti enostransko kolesarsko stezo;
- nujna so bočna parkirišča oz. gradnja dodatnih javnih parkirišč;
- za razširitev cestišča pod transformatorjem bo treba pridobiti soglasje sedanjih lastnikov zemljišč;
- odlok mora definirati možnost gradnje in oblikovne pogoje, omogočiti je treba podkletitev vsaj dela atrijskih hiš.

Za pluzenje snega po vaseh poskrbijo dosedanjí traktoristi, sprememba je le na področju Škrjanče, Gorenja vas, kjer bo pluzil Ivan Gracar, pomagala pa Komunala s posipavanjem.

Komunala pluzi po lanskem planu. S traktoristi bomo sklenili pogodbe, ki jih zavezujejo za kvalitetno in pravočasno delo.

O izvedbi komunalnih del je poročal J. Bračko.

Položen je bil asfalt v Zapužah proti Škrajnarju, v Zabrdju, v kratkem bo na vrsti Cirknik, s sredstvi, ki so bila predvidena za cesto v Sotli, pa bo opravljena preplastitev na cesti Brezovica - Ševnica. Opravljena bodo še dela na cesti v Gorenjsko Goro. Sezidana je škarpa pod Radovnico pri Gregorčiču.

Sklicemo problemsko konferenco o čistosti reke Mirne, ki naj zajame vse prebivalce ob reki od Moravč do Save.

Člani sveta pripravijo svoje poglede na razvoj Mirne, občinski naj poskušajo pridobiti sredstva. Povabili bomo J. Cuglja, da predstavi svoje idejne rešitve za ureditev kraja, kakor jih je zasnoval v svoji diplomski nalogi.

11. redna seja sveta KS Mirna

je bila 08.12.2003 ob 19. uri v prostorih KS Mirna.

Seje se izmed članov sveta KS Mirna nista udeležila J. Bračko in V. Kolenc, ki sta se opravičila, prisostvovali pa so ji še občinski svetniki E. Novak, A. Kastelic in J. Tomšič.

DNEVNI RED :

1. Pregled zapisnika zadnje seje;
2. Priprava na javno tribuno;
3. Skupni sestanek svetov KS Mokronog, Šentrupert in Mirna;
4. Priprave na praznovanje dedka Mraza;
5. Aktualnosti.

Javna tribuna bo 09. 12. 2003 ob 18. uri v domu Partizan na Mirni. Vodil jo bo M. Kapus, uvodničarji pa bodo različni strokovnjaki. Tribuno bomo snemali.

Želja KS je, da je za koncesijo oz. upravljalske pogodbe za čiščenje reke zadolžena občina. Naš interes je, da ČN obratuje, za odprodajo 10% lastniškega deleža pa bo potrebna licitacija, ker je KS pravna oseba in je treba postopek izpeljati v skladu z zakonodajo.

Skupni sestanek treh krajevnih skupnosti bo v Mokronogu, v ponedeljek, 15. 12. 2003, ob 19. uri. Pogovorili se bomo o možnosti skupne občine, o sodelovanju med KS in o predlogu, da enkrat letno izdamo skupno glasilo.

Temeljito je potrebno preučiti prednosti in slabosti morebitne nove občine.

Praznovanje dedka Mraza za naše najmlajše bo 23. 12. 2003. V spremstvu bo sodelovala občinska skupina. Za darila prispeva občina 1.500,- na otroka, prav toliko pa bo prispevala naša KS. Darila naročimo v Mercatorju.

V decembru poskrbimo za neopornane obveznosti (kolesarska dirka, župnija...), društvom razdelimo sredstva po lanskoletnem ključu.

15. 12. ob 15.30 je sestanek s traktoristi, ki bodo pluzili ceste v letošnji zimi.

Podpisali smo pogodbo o pridobitvi sredstev po posebnem programu za ureditev poti, zagotoviti moramo še lastna sredstva.

Pristojnim smo poslali pripombe glede del pri bazenu. Spomladaj bo treba očistiti prostor znotraj ograje. Primeren bi bil 22. marec - svetovni dan voda. Pričakujemo pomoč krajanov.

Župniji odobrimo 40.000,- za obdaritev otrok ob Miklavževanju.

Dobili smo predračun za ureditev parkirišča pri blokhi na Sokolski, dela pa bodo opravljena v naslednjem letu.

Repar. d. o. o. je podpisal pogodbo za najem kočice na Debencu.

Ob cesti v Podlogu je potrebno pri hiši Drage Kovačič zgraditi muldo.

Očistiti je potrebno kamenje, ki so ga ob gradnji šole nasuli v reko Mirno.

Gozdno gospodarstvo mora sanirati cesto Dolina - Selska Gora.

Na cestiščih Stan, Praprotnica moramo postaviti zaščitne ograje. Nevarne odseke bomo fotografirali in predali gradivo občinskim svetnikom.

Podpiramo gradnjo večnamenskega prostora pri GD Ševnica, ki bo namenjen predvsem preživljanju prostega časa mladih.

Poskrbimo za novoletno okrasitev kraja Mirna.

KAJ DELAMO?

Opravljena dela na cestnem področju

Ob vzdrževalnih delih na makadamskih in asfaltiranih cestiščih, ki so v našem in občinskem programu, smo opravili še kar precej del na preplastitvah, asfaltiranih in izdelavi muld. Urejali smo tudi bankine.

Že v junijskem terminu asfalterskih del smo preplastili dvorišče med tovarno DANA, KS in brvjo v celoti in Glavno ulico v smeri železniške postaje, ki je bilo zelo poškodovano v času obvoza zaradi del na mostu.

V vrednosti 1.238.400,00 SIT smo opravili tudi zemeljska in ročna asfalterska dela na cesti Ševnica - Gorenjska Gora. Ta poseg bomo skušali končati v letu 2004.

Naša obveznost je bila tudi izgradnja škarpe ob cesti proti Zabrdju pod hišo Gregorčičevih. Dela so opravili krajan iz Zabrdja.

Skupaj s krajanji smo gradili dva vodna propusta (mostička) v Zapužah.

V vasi Glinek, skupaj s krajanji pripravljamo javno razsvetljavo. Elektro Krško nam je pomagalo, saj so nam ponudili jarke, tako da imamo prekope in ostala zemeljska dela že opravljena.

V jesenskem terminu smo izvedli asfalterska dela na naslednjih cestah in priključkih:

?na cesto progí Dolini (Podlogar) je položeno 318 m² asfalta

?priključek v Zabrdju 137 m² asfalta

?Zapuže proti Škrajnar 360 m² asfalta in 100 m muld

?priključek Cirknik 160 m² asfalta

Ker nismo uspeli pridobiti soglasij za poseg v zemljišče na cesti proti Sotli smo opravili preplastitev na cesti Ševnica - Brezovica v izmeri 4788 m². Lepo je urejeno tudi križišče v vasi Ševnica. Ob cesti so urejene tudi bankine.

Zaradi različnih vzrokov seveda nam ni uspelo opraviti vseh nalog na cestnem, vodovodnem področju, kar pa bomo skušali nadoknaditi v letu 2004.

Zahvaljujemo se tudi krajanom, saj so s svojimi prispevki - finančno in v delu - pomagali zaključiti ta dela.

J. B.

KRAJAN - Glasilo KS Mirna

Izdajatelj: KS Mirna

Glavni urednik: Dušan Zakrajšek

Odgovorni urednik: Dušan Škerbič

Prelom: Špes, NM

Tisk: Kopo d.o.o., Mirna

Naklada: 1200 izvodov

Glasilo izhaja po potrebi

STALIŠČE KRAJEVNE SKUPNOSTI MIRNA o ureditvi problematike prečiščevanja odpadnih voda iz gospodinjstev na čistilni napravi Mirna

1. Krajevna skupnost Mirna zahteva od vseh pristojnih, da se izvede priključitev kanalizacijskega sistema desnega brega na CČN Mirna in s tem zagotovi čistost reke Mirne.

2. Krajevna skupnost Mirna želi, da se sklone začasni dogovor – rokavno jasno definiran in opredeljen največ za dve leti – med Občino Trebnje in upravljavcem CČN o izvajanju prečiščevanja odpadnih voda v skladu s predpisi in zakonodajo. Zahtevamo tudi, da bo zagotovljena enaka cena za krajane Mirne, kot jo imajo ostali koristniki čistilnih naprav v Trebnjem in Mokronogu, obremenjevanje Krajevne skupnosti Mirna z subvencioniranjem razlike v ceni pa je nedopustno in nesprejemljivo.

3. V najkrajšem možnem času naj se izdelajo korektne analize potrebnih vložkov za adaptacijo obstoječe ali gradnjo nove čistilne naprave za potrebe prečiščevanja odplak iz gospodinjstev. Pri tem se morajo razčistiti tudi bodoči lastniški odnosi vlagateljev. Krajanji zahtevajo, da je koncesionar za opravljanje prečiščevanja odplak javno podjetje, saj bodo le tako lahko zagotovljeni enaki pogoji vsem občanom.

4. Krajanji Mirne s o na javni tribuni, 9. decembra 2003, izrazili dvom o pravilnosti lastninjenja centralne čistilne naprave na Mirni, saj so bili skozi samoprispevek tudi sami vlagatelji, velik del vloženi sredstev pa je prispevala Vodna gospodarska skupnost. Za krajane je nesprejemljivo, da lahko

zasebno podjetje izsiljuje povišanje cen z odklapanjem delovanja čistilne naprave ali z zavlačevanjem izdajanja soglasij zasebnim ali drugim graditeljem za priključitev na čistilno napravo. To je zaskrbljujoče in nima primere v slovenskem prostoru.

5. Prepričani smo, da bodo občinski svetniki razumeli zaskrbljenost krajanov in Krajevne skupnosti Mirna in se bodo odločili tako, da bo življenje bodočim generacijam prijaznejše okolju.

6. Ne sprejemamo načina preglasovanja in vsiljevanja takšne ali drugačne opcije, ko se odloča o usodi prebivalcev Mirnske doline.

**Predsednik KS Mirna
Dušan Skerbiš**

PLAN ZIMSKE SLUŽBE ZA SEZONO 2003/2004

1. Način izvajanja:

Za pričetek intervencije pluzenja sprejmeta operativni dogovor predstavnik naročnika in predstavnik izvajalca. V kolikor predstavnik naročnika ni dosegljiv, lahko akcijo prične voditi izvajalec po lastnem preudarku.

2. O pričetku pluzenja snega oziroma posipavanju poledenelih cest odloča dežurni zimске službe in to v naslednjih primerih:

- Pluzenje se prične, ko zapade 10 cm snega.
- Posipavanje se izvaja s peskom tedaj, ko sneženje preneha in na cesti ni več kot 10 cm snega.
- Posipavanje pri temperaturah pod 0° C v primerih, če je cestišče mokro. Posebni poudarek je potreben v tem primeru pri posipavanju klancev.
- Posipavanje se lahko prične tudi po odredbi, oziroma obvestilu policije ali drugega pristojnega organa in po nalogu vodje Oddelka za okolje in prostor občine Trebnje.

Aktivnosti na področju izvajanja nalog zimске službe, ki jih izvaja Komunalna Trebnje, se odvijajo v koordinaciji s pooblaščenim osebo Oddelka za okolje in prostor občine Trebnje.

3. Odvoz in deponiranje snega:

Ob daljšem intenzivnem sneženju se (v dogovoru s predstavnikom naročnika) organizira odvoz snega s pločnikov, parkirnih površin, trgov, postajališč in označenih prehodov za pešce. Sneg se odvaža na določeno deponijo.

4. Sedež zimске službe je na sedežu Komunalne Trebnje, Kolodvorska ulica ali Goljev trg 9, tel.: 07/348-12-60.

DEŽURNO EKIPO SESTAVLJAJO:

1. dežurni vodja
2. vozniki tovornjakov in traktorjev s čelnimi plugi in posipalcem
3. sovozniki

4. delavci za ročno čiščenje zasneženih površin
5. delavec za upravljanje z nakladačem - strojnik
6. avtomehanik

5. Mehanizacija za opravljanje zimске službe:

- kamion TAM 190 s čelnim plugom in posipalcem
- nakladač MF (kombinirka)
- traktor torpedo 75 s čelnim plugom
- traktor ZETOR s čelnim plugom

6. Vrstni red pluzenja in posipavanja ulic:

6.1 Ulice na Mirni:

I. KAMION:

1. Cesta od gostilne Kolenc mimo TOM-a do glavne ceste
2. Roje - krožno nazaj
3. Jamska ulica - od Ceste na Fužine do vrha - križišča Kolenc št. 24
- Sokolska ulica - krožno okrog blokov in mimo parkirišča
- od križišča (Kolenc) do Plaustajnerja št. 35
- odcep od Janežiča št. 25 do št. 32
- odcep od križišča (Kolenc) do Ceste na Fužine v dolino

4. Lunačkova ulica

5. Sokolska ulica - odcep do Šemrova št. 22
6. Jamska od križišča pri Kolencu št. 24 do Pod gozdom
7. Pod gozdom
8. Spomeniška ulica
9. Rožna ulica
10. Gubčeva ulica
11. Sotla - do mlina
12. Gomila - proti Drčar Pavlu
13. železniška postaja Gomila - proti Brezovici
14. Lanšprež - proti dializni bolnici
15. do Eda Podlogarja in Koprivca
16. do križišča Jarc - do spodnje ceste Zabrdja
17. Podradovnica - čez železniško progo do št. 10 in do železniške proge - do Dragana in do

Zabrdja (spodnja in zgornja cesta)

II. TRAKTOR

1. pločnik ob Glavni cesti od Dane do blokov - vključno dostop do stanovanjskih blokov
2. pločnik ob Cesti na Fužine do križišča št. 23 mimo OŠ do Jamske
3. dostop v TVD Partizan
4. Cesta na Fužine - odcep do Kolenca št. 7
5. Podlog - do konca asfalta
6. Pot na Laze - od Glavne ceste št. 1 do št. 8 (Jakoš)
7. odcep od glavne ceste do Meserkota št. 18 in do št. 19
8. Sotla - odcep do Pravne št. 14
9. odcep na Gmajno do Papeža št. 58
10. parkirišče pri Sv. Heleni - odcep od Sv. Helene do Možinata
11. Zapuže - odcep od št. 12 do št. 18
12. Zapuže - odcep od št. 6 do št. 4
13. do Višček Pavla, Gomila
14. Trbinc - krožno do ulice Pot na Laze
15. Glede na obseg del je možno pluzenje in posipanje še Gorenje vasi in Gorenjske Gore.

7. Pogodbo imamo tudi z naslednjimi traktoristi:

1. Ivan Gracar, Škrjanče 3
2. Branko Lah, Migolica 2
3. Jure Belentin, Selo 11
4. Jože Blaznik, Zabukovje 26
5. Franc Vojnovič, Praprotnica 4
6. Martin Koprivc, Praprotnica 5
7. Bojan Smrke, Praprotnica
8. Marjan Pravne, Selska Gora
9. Franc Štepic, Cirknik 15
10. Cvetko Možina, Stan 17

8. S Komunalno d. o. o. in CGP Novo mesto pa imamo tudi dogovor, da se bodo po potrebi vključevali in pomagali tudi na drugih relacijah.

J. B.

Nova in prenovljena šola

17. oktobra 2003 je bil poseben dan za celo Mirno in ne samo za učence in delavce šole. Takrat smo uradno začeli uporabljati prenovljene in nove prostore šole in šolsko telovadnico.

Tako smo začeli po dveh letih in slabih dveh mesecih pouk pod isto streho. Končalo se je preseljevanje učencev razrednega pouka iz matične šole v stavbo Preventa. Prevent nam je nudil prostore, ki smo jih preuredili v učilnice, vse od 1. septembra 2001. Če ne bi bilo Preventa in naklonjenosti njegove uprave v Slovenj Gradcu in direktorice Martine Breč na Mirni, bi bili pogoji za izvajanje pouka še bistveno težji. Zavedati se moramo in se zavedamo, da bi imeli brez Preventa polni dve šolski leti pouk v dveh izmenah. To bi bil za starše velik problem. Člani nekaterih družin bi se videvali samo ob koncu tedna. Šola bi bila okrnjena za vse dejavnosti.

Novi in prenovljeni prostori nudijo še več možnosti za različne dejavnosti tako v okviru obveznega kot tudi v okviru razširjenega programa.

Tudi nova telovadnica nudi prostor za razvoj različnih športnih aktivnosti tako šolske mladine, kot izvenšolske in tudi krajanov. Upam, da se bo v telovadnici lahko začela in nadaljevala športna aktivnost Mirčanov, ki se je začela že s Sokolom in se nadaljeva-

las TVD Partizanom, potem pa zamrla.

Ko bodo odpravljene vse napake in pomanjkljivosti, bo v naši šoli res lepo.

Ravnateljica Anica Marinčič

Osnovna šola Mirna bo z novo športno dvorano in osvetljenimi zunanjimi igrišči lahko nudila možnost športno-kulturno-

BEPOP je v hladnem večeru razgrel mlade ob njihovem prazniku – otvoritev šole (foto: Janez Šenica)

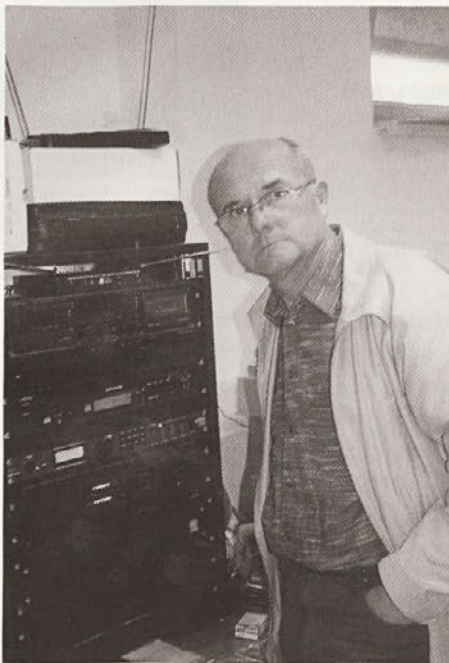
Članice društva kmečkih žena KS Mirna so bogato pogostile obiskovalce ob otvoritvi nove šole.

VSEM KRAJANOM IN KRAJANKAM TER PODJETJEM ŽELIMO SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO LETO 2004.

SODELUJMO TUDI V NASLEDNJEM LETU IN SI TAKO OLAJŠAJMO DELO.

Kolektiv OŠ Mirna

Janez Kolenc – vedno pripravljen pomagati na športnih, kulturnih in zabavnih prireditvah na Mirni.

Nekdanji ravnatelj OŠ Mirna – g. Peter Podobnik, nekdanji predsednik KS Mirna – g. Janez Bračko na otvoritvi nove OŠ Mirna

Koča na Debencu bo kmalu spet odprta

zagotavlja Repar d. o. o., podjetniški zakonski par iz Gorenje vasi, ki jo je vzel v najem. Trenutno obnavlja kuhinjo, kar je predvsem finančno zahteven podvig, vendar mora ustrezati vsem sodobnim standardom.

Kdaj se boste lahko spet napotili na to našo priljubljeno izletniško točko, vas bomo pravočasno obvestili.

Devetletka na OŠ Mirna

Sva učiteljci, ki prvo leto izvajajo program devetletke v prvem razredu. Ob vseh seminarjih, modulih, pripravah in predstavitev imava že precej jasno predstavo, kako naj poteka delo v razredu.

Med novostmi v devetletki so tudi dnevi dejavnosti, ki vzpodbudijo vedoželjnost, ustvarjalnost in samoiniciativnost učenek in učencev, jih usposabljaajo za samostojno opazovanje in pridobivanje izkušenj in znanj, za razvijanje spretnosti ter za samostojno reševanje problemov. Ob teh dejavnostih učenci in učenceke znanje različnih predmetnih področij med seboj povezujejo v celoto. Predstavlja TEHNIŠKI DAN. Tehniški dnevi se povezujejo s cilji tehnike, tehnologije in gospodinjstva. Tu imamo najširše možnosti organizacije ustvarjalnega dela učencev. Tehniške dneve sva načrtovali tako, da so učenci ob pridobivanju znanja tudi pozitivno razpoloženi, da pri delu uživajo. To pa je mogoče le, če so pri delu sami aktivni, da je izdelek rezultat njihovega aktivnega znanja.

Tako sva oktobra predvideli prvi tehniški dan z naslovom TETA JESEN. Izvajali sva ga skupaj v obeh paralelkah, s pomočjo vzgojiteljice. Na ta dan sva se pripravljali že kakšnih štirinajst dni prej. Dogovorili sva se o delu, organizaciji in dejavnostih na tehniškem dnevu. Naš glavni cilj je bil, da učenci iz naravnih materialov izdelajo po skupinah TETO JESEN.

Naloge so bile naslednje:

- motiviranje učencev
- oblikovanje predlogov
- izdelava in izbira gradiva

Ostali cilji:

- učenci sodelujejo pri zamisli in načrtovanju, oblikujejo predloge

-predhodno pripravljajo polizdelke (cvetje iz semen lepljeno na šelesamer)

-motivirano zbirajo materiale

- ob oblikovanju z različnimi naravnimi materiali razvijajo grafomotoriko

-pri delu spoznavajo različna orodja, ki jih varno uporabljajo

-izdelujejo, oblikujejo v figuro TETO JESEN

-sodelujejo v postavitvi, aranžiranju, pripravi razstave

-čustveno podoživljajo dejavnost in izdelek ob vodenju svojih staršev po razstavi

Razdelili smo se v tri skupine. Prva skupina je izdelovala KLOBUK. Materiali so bili: šelesamer, koruzno ličje, orehi, gozdni listi, suho cvetje, razna semena in bršljan.

Druga skupina je izdelovala GLAVO, FRIZURO in OGRILICO. Potrebovali smo naslednje materiale: kos blaga, polnilo-vata, papir, laks, šipek, rafijo, usnjene krpice in koruzno zrnje.

Tretja skupina pa je izdelovala KRILO, BLUZO in PAS. Potrebni materiali so bili: bluzica, zelen krep papir, prapro, gozdni listi, suhe trave in valovita lepenska.

TETO JESEN pa smo postavili na polico in podstavek za novoletno jelko. Trup naše tete je bil sestavljen iz vreče napolnjene s pomečkanim pa-

pirjem. Lahko bi bila tudi slama. Razstavili smo jo v avli naše šole. Ob naši »teti« smo oblikovali jesensko razstavo različnih pridelkov (nekaj smo jih položili v košaro, ki jo je imela v roki naša »jesen«).

Izvedli smo tudi vrednotenje glede na zunanji videz, stabilnost in izvirnost. Ob postavitvi TETE JESENI smo se tudi pogovarjali, kako je vsak od učencev prispeval k temu izdelku.

ANALIZA

Ugotovili smo, da je delo potekalo tako, kot smo načrtovali. Vsi učenci so se zelo potrudili in vsak je po svojih sposobnostih prispeval k delovnemu vzdušju. Ta oblika dela je bila vsem zelo všeč. Učenci so doživeli veliko lepih trenutkov in se ob skupnem delu zabavali.

Najbolj pa smo se razveselili pohval ostalih učencev, učiteljev in staršev.

Se že veselimo drugega tehniškega dneva. O tem pa mogoče kdaj drugič.

Nevenka Strmole, Vilma Gracar, Mojca Milčinovič

Reka Mirna – reka življenja ali reka smrti

Krajevna skupnost Mirna je 9. decembra v domu Partizan na Mirni organizirala javno tribuno na temo Reka Mirna – reka življenja ali reka smrti. Organizator si je zastavil zahteven cilj, da z udeleženci tribune poišče »trajne ekološke rešitve za reko Mirno«, kot je zapisal v vabilu na tribuno, da pride do mnenj o reki Mirni, o vprašanih, ki se nanašajo na reko Mirno in nas, ki živimo ob njej, z njo in od nje, usodno zadevajo.

Za naše razmerje do reke Mirne sta pomembni dve vprašanji: Kaj nam reka daje in kaj mi dajemo reki. Kako se kot uporabniki reke do te reke obnašamo? Ali je uporabnik reke res lahko samo uporabnik? In ali je človek lahko uporabnik reke vedno in v

Nas je bilo 55 dovolj za rešitev reke?

vseh primerih?

Reka Mirna ni le vodotok skozi naselje Mirno in tudi ni le vodotok od izvira pod Presko nad Moravčami do izliva v reko Savo v Boštanj. Reka Mirna so tudi ljudje, ki živijo ob reki, z njo in od nje, je tudi vegetacija ob reki, so rečni habitati, reka Mirna je življenjski prostor, ki ima določene fizikalne in biološke značilnosti, je območje stalnega prebivališča, reka Mirna so tudi kamniti mostovi na Mirni, reka Mirna so naselja ob reki, reka Mirna je Mirnska dolina. Reka Mirna zaznamuje prostor Mirnske doline in življenje v njej.

Na javno tribuno je organizator povabil krajanje vseh krajevnih skupnosti ob reki Mirni, predstavnike občin Litija, Trebnje in Sevnica, Ministrstvo za okolje in prostor, gos-

podarske organizacije, ekološka, ribiška in ostala društva ter medije javnega obveščanja. Štiri inštitucije pa je zaprosil za samostojni prispevek, da s svojega zornega kota predstavijo reko Mirno, in sicer: Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU, Zavod Republike Slovenije za varstvo narave, Območno enoto Novo mesto, Zavod za zdravstveno varstvo Novo mesto in Občino Trebnje. Dr. Maja Topole je v pisni obliki posredovala geografski opis reke Mirne, Andreja Škedelj Petrič je v sliki in besedi predstavila reko Mirno kot naravno vrednoto državnega pomena in t. i. ekološko pomembno območje (EPO). Dušan Harfander je v pismu, ki ga je poslal organizatorju, izrazil nestrinjanje z neobratovanjem čistilne naprave na Mirni. Janez Slak pa je opredelil vlogo Občine Trebnje pri vzdrževanju reke Mirne.

Prispevki udeležencev tribune v nadaljevanju so se bolj ali manj vrteli okrog mirnske čistilne naprave, zaključek pa je vendarle izvenel v željo po nadaljevanju dialoga in iskanju sožitja z reko Mirno.

Marko Kapus

Oskrunjeni grobovi

Zgodi se, da začutiš potrebo obiskati pokojne svojce z mislijo, da si jim tako bliže, ko stojiš ob njih gomili. V duši se prebujajo spomini, mnogokrat začutiš, da tega ali onega, čeprav je že dolgo pokojni, še vedno in čedalje bolj pogrešaš. V njihov spomin prižgeš lučko ali na grob položiš cvet. Iz ljubezni in spoštovanja do njih in za njih.

Po dnevu mrtvih pa je takšen sprehod po pokopališču odkril grdobje, ki so se zgodile nekaterim grobovom. rože, ki so bile tja prinesene v cvetličnih skledah in lončkih so bile izruvane iz posod in kar tako postavljene na ploščad. Ne bi ugibala kdo, pač pa kako je mogoče, da nekdo neopazno z več grobov odnese posode? Brez zadržka, brez pomisleka, da jemlje mrtvim. Čemu tako dejanje ali potreba?

Prepričana sem, da bi v vrtnariji Cvelbar podarili eno posodo, če jo nekdo res tako rabi, da jo zmakne celo z groba. Ne samo posode, več obiskovalcev grobov je že potožilo, da izginjajo tudi šopki, sveži in suhi, izruvane in odnešene so tudi mačehe.

Pa govorimo o ljubezni, spoštovanju, pa spregledamo, kaj se godi in zakaj se godi?

Zaključuje se leto, prazniki prihajajo, v družinah se bo več govorilo o vsem, tudi o tistih, ki so odšli. Mnogo svečk in venčkov bo zopet in je položenih na poslednje domove, pustimo jih tam, v dokaz, da smo jih imeli radi, da so nekoč bili del našega življenja. Pustimo mrtvim, kar so jim živi prinesli iz zahvale za ljubezen in v spomin.

Pavlina Hrovat

Izruvano cvetje postavljeno na ploščo (foto: Pavlina Hrovat)

50 LET KRVODAJALSTVA NA SLOVENSKEM

V Mokronogu se je 28. novembra »zgodila« proslava krvodajalcev občine Trebnje. Na prireditvi so podelili priznanja za darovano kri 422 občanom in sicer za 5x, 10x, 15x, 20x, 25x, 30x, 35x, 40x, 45x, 50x, 60x, 70x, 90x. Daleč največ, to je 90-krat je dal kri Ljubo Dobaj s Puščave 5. Marjan Novak iz Dečje vasi 9 je kri daroval 70-krat. Dobitniki priznanj za 60-kraj darovano kri so Rafko Borin iz Trebnjega, Ivan Sladič z Mirne, Rado Zidarič iz Gor. Laknic in Alojz Žefran z Velikega Gabra.

Vsem krvodajalcem tudi čestitke!

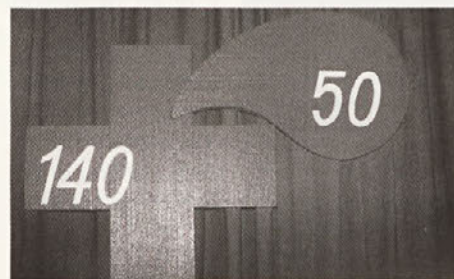

foto: D. Z.

Kulturni program so popestrile brhke mokronožanke z udarnim kan-kanom. Čestitamo.

strankamladihslovenije

SMS

LOKALNI ODBOR TREBNJE

www.sms-mladi.com

IZJAVA ZA JAVNOST

Lokalni odbor Trebnje Stranke Mladih Slovenije (SMS) s to izjavo za javnost zavzema javno stališče do reševanja ekološke problematike na Mirni.

Problematika glede reševanja zapleta okoli čistilne naprave na Mirni, katere upravljavec in večinski lastnik je podjetje GOP, d. o. o., poteka že daljši čas in je še ni videti konca. Čistilna naprava trenutno deluje v omejenem obsegu, kar pomeni, da odplak gospodinjstev z desnega brega ne čisti. Poudariti velja, da krajani storitve, katerih niso deležni, sicer plačujejo, res pa je tudi, da cene niso stroškovno naravnane in so prenizke.

Solastniki so leta 1994 sklenili pogodbo o upravljanju s trenutnim upravljavcem, katere pa danes zaradi spremenjenih razmer ne ustreza več, zato jo je potrebno dopolniti. Vpleteni so sicer sporazumno rešitev v preteklosti že nekajkrat poskušali doseči pa jim zaradi starih medsebojnih zamer ter nekaterih načelnih nelogičnih stališč le tega do sedaj ni uspelo.

Nesporno ostaja dejstvo, da čistilna naprava lahko z manjšimi korekcijami in dopolnitvami (ocena 40 MIO SIT, Eko data d. o. o.), katere zagotovi upravljavec, zadovolji vsem potrebam občanov Mirne in tudi zakonodaji na tem področju.

Seveda si na drugi strani KS Mirna ter Občina Trebnje želita, da se ta »Minski voz« preseka in razplete tako, da se zgradi nova čistilna naprava samo za potrebe občanov Mirne. Rešitev ima le eno pomanjkljivost in sicer, da je ta investicija ocenjena na 210 MIO SIT (Stadlaj d. o. o.), katero pa bi morala plačati Občina Trebnje iz svojega proračuna. Brez znatnih posegov v proračun ostalih krajevnih skupnosti na komunalno cestnem področju se to ne bi dalo zagotoviti.

Vse navedeno nas pripelje do nujne začasne rešitve, ki jo v SMS LO Trebnje trenutno vidimo in se ponuja že sama po sebi. Za izvajanje čiščenja odpadnih voda v Mirni se s strani Občine Trebnje nemudoma pristopi k spremembi odloka o gospodarskih javnih službah, v katerem se za določeno obdobje pooblasti za opravljanje dela obvezne gospodarske službe podjetje GOP (koncesija). Dogovoril in sklene se aneks k obstoječi upravljavski pogodbi, sklenjeni med KS Mirna in GOP, kjer se določi namesto KS pogodbenega partnerja Občina Trebnje ter definira merila za oblikovanje cene čiščenja odpadnih voda, ki jih pripravi upravljavec ob upoštevanju predpisane metodologije. Za sprejete trajne rešitve izvajanja čiščenja odpadnih voda v Mirni se dosledno spremlja rezultate izvajanja dogovorjenega, možne zaplete pa se odgovorno in sprotno rešuje.

V stranki SMS LO Trebnje seveda dopuščamo možnost izgradnje nove čistilne naprave, vendar pa ne moremo dopustiti, da bi se z denarjem davkoplačevalcev razmetavalo po nepotrebnem. Vse možnosti doseči najbolj ekonomično rešitev je potrebno izčrpati do konca, kar pa se v primeru čistilne naprave Mirna še ni zgodilo. Pozivamo vse vpletene, tako podjetje GOP, kot na drugi strani Občinsko upravo in KS Mirna, naj vendarle presežejo in spremenijo svoja zapečena stališča ter dogovorijo razumno in sprejemljivo rešitev za obe strani.

Lokalni odbor SMS se bo zavzemal za svoja javno predstavitvena stališča.

December 2003

Lokalni odbor SMS
Trebnje

KO ZVEZE BORCEV IN KS MIRNA – odkrila spominsko ploščo

Ob 60. obletnici ZBORA ODPOSLANCEV V KOČEVJU je KO ZB Mirna 17. oktobra 2003 ob podpori Krajevne skupnosti odkrila spominsko ploščo aktivistu OF in vodji skupine desetih poslancev z Mirne na Kočevski zbor Janku Kolencu, ki so ga domobranci na grozljiv način 6. junija 1944 umorili, njegovo ženo Jožefo pa ustrelili.

Pred Kolenčevo hišo so se 17. oktobra zbrali borci NOB, člani KO ZB, županja Mariča Škoda, predstavniki občinske uprave Trebnje, predsednik KS Dušan Skerbiš in številni krajanje Mirne.

Slovesnost je vodila Barica Kraljevski. Popeljala nas je v čas izpred šestdesetih let,

Delo aktivistov in udeležencev Kočevskega zbora je prisotnim orisal Bogdan Osolnik (foto: D. Z.)

ko je po kapitulaciji Italije IO OF sklenil pripraviti Zbor odposlancev v Kočevju. Nanj so povabili predstavnike osvobodilnega gibanja z vse Slovenije. Z mirenskega območja so se ga pod vodstvom Janka Kolenca udeležili aktivisti Jože Golob, Mirko Gregorčič, Franc Kramar, Alojz Kunstek, Alojz in Franc Rebernik, Janez Smrke in Izidor Starc.

Spominsko ploščo sta odkrila predsednik KS Mirna Dušan Skerbiš in predsedujoči delovnega predsedstva Kočevskega zbora Bogdan Osolnik. Ta je v svojem slavnostnem govoru obudil spomin na dogajanja med NOB, še zlasti pa na čas, ko so odposlanci v Kočevju postavljali temelje nove slovenske države in njene oblasti, ki je temeljila na Cankarjevem geslu »Narod si bo pisal sodbo sam!«

Slovesnost so popestrili učenci OŠ Mirna s petjem in recitalom, ki so ga pripravili z učiteljico Dragico Hazdovac.

Zatorej popotnik... postoj... pred tem in ostalimi pomniki NOB za našo novo domovino! Preženi iz misli in dejanj vsa sovraštva in pomagaj ustaviti vojne in zatiranja vsega sveta. Naj povsod zavladata mir in življenje, ki ga je vredno vse ČLOVEŠTVO!

KO ZB Mirna
I. Kovačič

O pomenu spominskega obeležja je številnim prisotnim spregovoril predsednik KS Mirna Dušan Skerbiš (foto: D. Z.)

Odkritje spominske plošče so s prijetnim programčkom popestrili tudi mirnski osnovnošolci (foto: D. Z.)

UMRLI ČLANI KO ZB MIRNA V LETU 2003

FRANC SLADIČ, rojen 30. 01. 1921 na Stanu pri Mirni

Že na začetku druge svetovne vojne se je aktivno vključil v NOB. Pozneje je odšel v partizane, kjer je ostal do konca druge svetovne vojne.

Po vojni se je takoj vključil v obnovo porušene domovine. Sodeloval je v mnogih družbeno političnih organizacijah. Bil je dolgoletni praporščak KO ZB Mirna in nosilec več vojnih in povojnih odlikovanj.

Po zavrtni in težki bolezni je umrl 10. 01. 2003.

BOJAN KOLENC, gostilničar z Mirne, rojen 01. 07. 1924 na Mirni

Takoj na začetku druge svetovne vojne se je vključil v odpor proti okupatorju, sodeloval je pri ustanovitvi OF na Mirni in pri zbiranju hrane, orožja in drugih potrebščin za partizane.

Marca leta 1942 je bil izdan, aretiran in odgnan v koncentracijsko taborišče v Gonars, kjer je bil do kapitulacije Italije, nato se je priključil italijanskim partizanom, pozneje zaveznikom in nato v Bariju v NOV.

Po vojni se je aktivno vključil v obnovo porušene domovine. Sodeloval je v številnih družbeno političnih in še posebno športnih organizacijah kot primer AMZ in drugih. Bil dolgoletni član organizacijskega odbora za skoke v Planici.

Posebno je bil aktiven kot dolgoletni predsednik KO ZB Mirna in član območnega odbora ZB Trebnje.

Bil je nosilec številnih vojnih in povojnih odlikovanj, med njimi tudi srebrne plakete glavnega odbora ZZB Slovenije. Po težki in zahrbtni bolezni je 21. 03. 2003 umrl.

JOŽE JAKOPIN-JEŽEK, rojen 19. 03. 1926 v Gorenji vasi pri Mirni

Leta 1941 se je vključil kakor tudi vsa njegova družina, v odpor proti okupatorju in odšel v partizane. Kot 15-letni fantič je bil kurir in obveščevalec v Dolenjskem odredu in drugih enotah.

Po vojni je bil zelo aktiven pri prostovoljnem gasilskem društvu na Ševnici pri Mirni.

Bil je nosilec partizanske spomenice 1941 in tudi drugih vojnih in povojnih odlikovanj. Umrl je 14. 03. 2003.

ALOJZ RUGELJ, rojen 14. 06. 1931 na Brezovici pri Mirni

Bil je dolgoletni član ZB Mirna, tako kot vsa njegova družina, ki je sodelovala v NOB.

Umrl je 15. 03. 2003 na Brezovici pri Mirni.

IVAN ČEH, rojen 25. 05. 1941 na Stanu pri Mirni

V članstvo ZB se je vključil leta 2000. Izhajal je iz zavedne partizanske družine.

Umrl je 21. 03. 2003.

KO ZB Mirna

POZNAMO SOSEDA?

ANTON PETJE

Skromen, tih in predvsem delaven je bil pred leti Tone Petje. Rad je pomagal vsakemu, ki je potreboval njegovo fizično pomoč. Pred leti, ko še ni bilo družbenih in socialnih stanovanj na razpolago, je veliko krajanov »iz nič« gradilo stanovanjske hiše. Tedaj je bila solidarnost pridnih rok neprecenljiva vrednota človeka.

Danes Tone živi s starejšim bratom ter mlajšim sinom Markom in njegovo sopotnico v občinskem stanovanju v gradu Kot nad Sotlo pri Mirni. Skorajda grotesken mir, slabo vzdrževan predimenzioniran hodnik ter široko stopnišče navdajo obiskovalca s hladno tesnobo, že za vrati stanovanja pa se ta občutek spremeni. Toplina kuhinje, ki je obenem ogromna dnevna soba, in mlada Markova žena, ki kuha kosilo za štiričlansko družinsko skupnost, kaže na velike napore, da bi onemoglima bratoma nudili človeku dostojno življenje.

Trilisedemdesetletni Tone in njegov šest let starejši brat sta skorajda nepokretna. Oba je že pred leti močno prizadela kap. Tonetu pa je siva mrena na očeh popolnoma zastrla tudi vid. »Tamlada« se je z vlogo gospodinjice kaj hitro sprijaznila. »Še kot mlado dekle sem sanjala o službi, v kateri bi pomagala nemočnim. Tu sem dobro leto in pol. Z mojima »fantoma« se kar dobro razumem in čeprav se včasih tudi »spričkamo«, je nazadnje vse v najlepšem redu. Seveda mi pri težjih opravilih izdatno pomaga tudi Marko.«

Tonetu spomin še kar dobro služi. Na vprašanje, kakšni so spomini na njegovo otroštvo, je povedal: »Moj oče je bil doma iz Doline pred Gornjim Zabukovjem. S trebuhom za kruhom je odšel v Francijo, kjer je spoznal mojo mamo, ki je bila po rodu Rusinja. Imenovala se je Aleksandra Lebanova, a se je kasneje preimenovala v Ano. Rodil sem se v Franciji. Oče ni dolgo zdržal v rudnikih. Zato smo se vrnil in ker se starša nista najbolje razumela z drugimi domačimi, sta skupaj z mojo sestro odšla v Zaječar v Srbijo. Kot otrok sem bil nekaj časa v Dolini pri stricu (Gornje Zabukovje – po domače se je reklo pri Kopitnikovih), precej mesec pa sem prebil tudi pri starših.

Kot najstnik sem odšel na Štajersko. V Vratji vasi sem priložnostno delal na kmetijah. Večkrat sem prihajal na obiske k žlahti v Dolino. Tako sem spoznal dekle, se vanjo

zagledal in ji čez nekaj dni že pisal, da imam stanovanje in službo žerjavista na Ptuj pri podjetju Tehnogradnja in najpride...

Ančka je res prišla, poročila sva se in kar nekaj časa sva živela v Vuzenici. tam sta se tudi rodila starejši sin Anton in hči Sonja.

Podjetje me je poslalo na delo v Novo mesto. Spomin na domače ognjišče, pa tudi prilika nove zaposlitve v takratni Tovarni šivalnih strojev na Mirni so prevagali, da sem se z družino naselil v izpraznjeno stanovanje v gradu Kot, kjer živim že več kot štirideset let. Tu sta se rodila tudi mlajši sin Marko in hči Vlasta.

Ančka mi je bila vseskozi dobra žena, pridna, vestna in skromna. Žal je prezgodaj umrla, letos - 27. septembra. Zelo jo pogrešam...«

Krajan: Čeprav verjamem, da ti v življenju ni bilo poslano z rožicami, se prav gotovo spominjaš lepih dogodkov iz mladosti, pa tudi še kasneje. Česa se z veseljem spominjaš?

Tone: Kot mlad fantič sem med NOB prenesel marsikatero pisemce. Partizani so me namreč večkrat uporabili kot kurirčka. Imel sem res hitre noge. Seveda tega nisem nikoli in nikjer dokazoval. Ni mi do »hvalisanja«. Lepši časi so nastopili, ko sem se vpisal med ribiče. Bil sem kar aktiven, tudi ribiški čuvaj sem bil in marsikakšno smo »razdrli« na moj, in tudi drugi račun. Res je bilo lepo, tudi rib je bilo takrat zelo veliko v reki Mirni. Na stara leta, ko sem postal betežen, sem ribiško palico prepustil sinu Antonu. O mojem delu v Ribiški družini Sevnica pričajo priznanja in odlikovanja tu na stenah.

Dejaven sem bil tudi kot gasilec, saj sem bil vključen v Gasilko društvo Mirna in Gasilsko društvo Šentrupert. Dolga leta sem bil tudi praproščak. V to humano organizacijo sem se zapisal že v Vuzenici. Imam kar nekaj odlikovanj in priznanj, član pa sem še danes.

Zelo lepe spomine imam tudi na kvodajalske akcije. Že na samem začetku teh akcij sem se zavedal, da je kri nekaj najdragocenejšega,

kar lahko človek podari človeku. Prav gotovo so mi jo v vseh teh letih odtočili vsaj štirideset litrov. Na odvzemu sem bil namreč več kot osemdesetkrat. Tam smo se srečevali stari znanci, prijatelji. Bilo je veselo in vsak tak dan sem preživel v posebnem zadovoljstvu. Še močnejši notranji občutek sem dobil, ko sem dvakrat dajal kri pacientu direktno iz roke v roko na operacijski mizi. Takrat se mi je zdelo, da sem neposredno pomagal pri ohranitvi človeškega življenja. In ta občutek je edinstven...

Danes sem sam potreben pomoči. Najbolj si želim, da bi kaj kmalu prišel na vrsto za operacijo oči, ko mi bodo odstranili sivo mreno, da bom spet videl. Ničkolikokrat mi spomin uide nazaj na Štajersko, ko sem se kar nekaj let ukvarjal s čebelarstvom. Dvaindvajset panjev pridnih malih živalic. **Videfi** marljive delavke od blizu, tu je sreča in zadovoljstvo. « Nostalgija je prevzela Tonea.

»Opravljaj sem tudi dela, katerih se je večina krajanov otepala. Tako sem veliko umrlih »pospremil« na pokopališče.

Rad pa se spominjam veselih in zadovoljnih trenutkov. Na enega od takih me je pred nedavnim spomnil prijatelj Tone Zupet. Kokoš, ki jo je spekla moja Ančka in nekaj litrov Zupetove domače kapljice in vsi skupaj smo preživeli lepo nedeljo. «

Iskreno želim, da bi imel Anton, njegovi najbližji in prijatelji lepih trenutkov čim več, da bi jih doživel in **videl**.

D. Z.

Šestega marca letos sta Anton in Ančka praznovala 49. obletnico poroke (foto: D. Z.)

Kaj delamo v DU Mirna?

Smo 530 člansko društvo, aktivno društvo, aktivno vse mesece v letu. Nепrestano se nekaj dogaja in o tem, kaj se je dogajalo od junija pa do decembra 2003, bi vam rad nekaj povedal. Občinska zveza društev upokojencev Trebnje je bila letos 30. in 31. maja organizator 28. športnih iger upokojencev pokrajinske zveze društev upokojencev Dolenjske.

DU Mirna je prevzela tekmovanja v balinanju in šahu. Obe tekmovanji sta se odvijali 30. 05. 2003. V balinanju so tekmovali ekipno in posamezno, ženske in moški. Tekmovanje se je odvijalo na balinišču pri »Gostilni Bukovec«, vodja tekmovanja pa je bil Dušan Zakrajšek. Tekmovanje v šahu je bilo v gostišču »Pri Francki«, vodja tekmovanja pa je bil Tone Kotar. Ekipe našega društva

socialno in zdravstveno problematiko, ki jo vodi Mari Logar, je 03. 06. 2003 pripravila srečanje osemdesetletnikov na gradu Mirna. Udeležilo se ga je 21 članov in članic, potekalo pa je v prijetnem in vedrem vzdušju.

15. 12. 2003 ob 15. uri pa ta komisija pripravlja novoletno srečanje osemdesetletnikov v prostorih DU Mirna. Vse starejše, ki se srečanja iz zdravstvenih razlogov ne more-

je v hotelu Delfin Izola. Trenutno je prijavljenih 42 članic in članov. Za prevoz Mirna – Izola – Mirna je poskrbljeno.

Silvestrovanje imamo 17. 12. 2003 v Gostilni »Pri Francki«. OB prijetni glasbi, dobri hrani in pijači, in ne nazadnje, ob programu, ki ga nam bo pripravila dramska skupina in pevski zbor, bomo gotovo preživeli lep večer.

DU Mirna ima pevski zbor, ki mogoče v samem kraju in krajanom ni dobro poznan. Znan pa je po raznih domovih starejših občanov in drugih institucijah, kjer nastopajo. Zelo uspešno se dopolnjujejo z dramsko skupino, skeči, šaljkami, katerih avtorica je Slavka Kramer.

In kaj bomo počeli v času, ki prihaja. Januarja 2004 nas čaka letni občni zbor, kot vsako leto, tretjo nedeljo. Izdelati moramo letne plane vseh dejavnosti, ki jih mislimo v obliki zgbanke posredovati vsakemu članu in članici društva. Dovolili si bomo in poslali zgbanke tudi upokojenkam in upokojencem, ki še niso naši člani. Radi bi, da se seznanijo z našim delom, našo aktivnostjo in jih mogoče na ta način motivirali, da se včlanijo v naše društvo. Želimo si novih članov in članic, saj z novimi prihajajo tudi nove ideje, novi predlogi in novi drugačni pogledi na delo DU.

Iz napisanega upam, da drži trditev – neprestano se nekaj dogaja. Je pa še nekaj, kar je vedno in nujno reči – premalo članic in članov je vpeto v to dogajanje. Skoraj vsepovsod se srečujejo isti obrazi. Upam, da se bo tudi to spremenilo.

Vsem članicam, članom DU Mirna, njihovim svojcem in vsem krajankam in krajanom KS Mirna želim v letu, ki prihaja, veliko sreče, zdravja in miru.

Predsednik DU Mirna, Tomaž Povšič

Pohod na Menino Planino

DU Mirna – pohod po Urbanovi poti – Bela Krajina

niso dosegle prvih mest, bile so v zlati sredini. Recimo, da nismo imeli športne sreče. Zaključna prireditev športnih iger je bila v soboto, 31. 05. 2003, popoldne v Gostišču »Pri Francki«, ki se je udeležil in podelil glavne pokale predsednik zveze društev upokojencev Slovenije Vinko Gobec.

Že 03. 06. 2003 je DU Mirna v počastitev krajevnega praznika organiziralo hitropotezni turnir v šahu v prostorih gostilne »Pri Francki«. Sam potek tekmovanja je vodil šahovski klub Krško. Na tekmovanje se je prijavilo 22 tekmovalcev z Mirne, Sevnice, Krmelja, Šentruperta. Med prijavljenimi je bilo 10 kategorikov in najstniški kandidat, res odlična zasedba. Prvo mesto na turnirju in pokal KS je osvojil prvokategorik Zvonko Mesojedec.

DU Mirna je za svoje članice in člane že tretjič organiziralo letovanje v južni Dalmaciji, točneje na otoku Lapudu v bližini Dubrovnika. Na pot smo se odpravili 13. 06. 2003 ob 21. uri z Mirne z dvema nadstandardnima avtobusoma, vrnili pa smo se 22. 06. 2003 v zgodnjih jutranjih urah. Kaj naj rečem – imeli smo se lepo, imeli smo prečudovito vreme, prebivali na otoku, kjer ne poznajo avtomobilov, na otoku, ki je en sam park, otok, ki ima najlepšo plažo v južni Dalmaciji. Res je, da se število članic in članov, ki želijo letovati skupaj, povečuje, toda prepričan sem, da bi lahko bila ta številka še večja.

V DU Mirna deluje več komisij: športna, ki je zelo aktivna in skrbi, da se naše članice skozi vse leto športno udeležujejo. Komisija za

jo udeležiti, pa bodo člani in članice komisije obiskali.

Zelo aktivna pa je v DU Mirna pohodniška skupina. V tem obdobju smo imeli 4 pohode, vse zelo uspele. 16. 08. 2003 smo se podali na Menino planino. 18. 10. 2003 smo bili na pohodu po Urbanovi poti – Bela Krajina, 08. 11. 2003 smo bili na tradicionalni Martinovi poti – Mirna – Čatež – Mirna. 06. 12. 2003 pa smo imeli zaključni pohod – Mirna – Bojanka – Ravnik – Vesela Gora – Slovenska vas (Gostilna Vojnovič), kjer smo imeli zaključek. Pohodniki in pohodnice imamo lepo navado, da na zaključku pregledamo, kje vse smo v preteklem obdobju bili in izražamo želje, kam bi v naslednjem šli. Vse, ki so v letošnjem letu praznovali okrogle jubileje, pa obdarimo. Tudi o tem je tekla beseda, ali naj to ostane ali ne. Večina je odločila, da naj ta pozornost ostane.

15. 11. 2003 smo imeli člani in članice DU Mirna »Martinovanje« na Studencu v gostišču Janc. Tako kot lansko leto smo se tudi letos imeli zelo v redu. Pred prihodom na Studenec smo si še ogledali muzej na gradu Brestanica.

V februarju od 16. do 23. bomo organizirali letovan-

Skupina članic in članov DU Mirna pred vkrcanjem na ladjo ob povratku iz otoka Lopuda.

KOŠČKI SONCA

Začniva z ženskim pevskim zborom.

Ne. Začniva z otroškimi pevskim zborom, ki ga je na mokronožski šoli vodil tvoj oče Vilko Videčnik. Še danes ne morem razumeti, kako je v petdesetih letih, torej v času, ki so mu bile na kožo pisane eno in dvoglasne udarne pesmi, v Mokronogu šolski zbor prepeval štiriglasno. Morda me je to zaznamovalo, da sem še vedno tu, pri večglasju. Sicer pa vodim moški zbor v Mokronogu in ženski zbor na Mirni, ki je pred dvema letoma na mednarodnem tekmovanju v Pragi osvojil srebrno plaketo, kar je na glasbenem področju verjetno največji mirnski dosežek do sedaj. Trenutno razmišljamo o mednarodnem tekmovanju v Veroni, ne vem pa, če bomo zmogli zbrati toliko denarja. Taka tekmovanja trajajo po nekaj dni in poleg garanja zahtevajo kar precej denarja. Za garanje ni problem, za denar je težje, kljub dobremu posluhu krajevnih skupnosti in še nekaterih dobrotnikov. Sicer pa me veliko bolj tare, da zbora ne uspešno pomladiti, čeprav pojemo zelo raznovrsten, za različne okuse izbran program. Prav koristno bi bilo raziskati, zakaj se porazgubi vse tisti kapital, ki ga družba vlaga skozi osnovnošolski program v pevsko kulturo. Menim, da je velik del odgovora na vprašanje, zakaj ne moremo pomladiti zbora, ravno v tem. Seveda pa to ni samo mirnski problem.

Nekdanji mirnski šolarji se te spominjajo kot glasbenega pedagoga, zborovodje, ki je znal navdušiti za petje.

Tudi sam imam čudovite spomine na te čase. V otroškem in mladinskem zboru sem imel vedno med šestdeset in osemdeset pevcev in ves čas sem se boril z dilemo, ali imeti številčnejši zbor, pa zato bolj zrahljane strokovne kriterije pri sprejemanju v zbor, posledično seveda tudi manj ambiciozen program, ali je bolje, da čim več otrok poje, pa se zaradi tega na primer plasiraš samo na republiško tekmovanje v Zagorje, ne greš pa na mednarodno v Celje. Na kljub temu smo z zborom delali imenitne reči. Gostovali smo tja do Obrenovca, pa tudi na avstrijskem Koroškem. V arhivih ljubljanskega radia verjetno še vedno lahko dobite za pol ure našega programa. Povabilo na snemanje smo si zaslužili kot nagrado za dober nastop na republiški reviji. Kasneje, ko me je na delovnem mestu zamenjala žena Duška, sem od zunaj sodeloval kot režiser glasbeno scenskih predstav. Tako sva leta 1980 s šestdeset članski zborom postavila na oder lutkarsko glasbeno predstavo Rdečo kapico, ki je bila nekaj posebnega tudi za republiško revijo. Vrstile so se Račka gre na potovanje, otroška opera Janko in Metka, zborovski igrici Godovanje in Na sejmu. Čudovit spomin imam tudi na otroško gledališko skupino Žvižgavci, s katero smo postavili na oder štiri fante, muzikante Miroslava Košute in mojo igro Ah, prava reč. Z obema predstavama smo se prebili skozi vse kriterije do zaključnega nastopa na republiški ravni.

Je pa res, da take vsečnosti prinašajo tudi nevšečnosti. Navadno nastanejo, ko odgovorni neodgovorno ugotovijo, da si preveč stopil iz njihove sence, namesto da bi te ravno zaradi tega spodbujali.

Na Mirni sem vodil tudi moški in mešani pevski zbor. S slednjim sem postavil na oder svojo prvo zborovsko spevoigro Fantje po polj gredo. S spevoigro Dekle, pogledj me prav smo gostovali celo v Makedoniji, v Strumici, kjer je na tromeji tedanje države pustil življenje naš krajan Anton Hlebec.

Na Mirni sem režiral tudi nekaj gledaliških predstav. Na pamet mi prihaja anekdota, ki je nastala ob predstavi Spoštovanja vredna vlačuga. (Si lahko predstavljate, da smo v šestdesetih letih na Mirni igrali Sartra!!). Ko smo proslili za denar, so nam v glavnem odkimavali. Predstavo smo vseeno naredili. Na premieri se je trilo ljudi, tako da smo si potem lahko privoščili večerjo pri Kolencu. Sredi veselja pa pride k mizi moj prijatelj Darko Krištof, takrat tajnik krajevnih skupnosti, in ob pogledu na bogato obloženo mizo malce zajedljivo navzgor: »No, kulturniki, kdo vam je pa denar za večerjo zrihtal?« Spoštovanja vredna vlačuga! je bil odgovor. Naj povem še, da je

STANE PEČEK**Nikoli ni zares odšel z Mirne, in Mirnčani ga imamo še vedno za svojega.**

glavno vlogo imenitno oživila Pavla Hrovat.

Pevski tabor v Šentvidu pri Stični je že 35. let praznik slovenske zborovske pesmi. Vem, da si že kmalu prišel zraven in da ne sodeluješ samo kot zborovodja, ki pride tja nastopit s svojim zborom.

Prvič sem nastopil na 4. Taboru in sicer z moškim zborom KUD Svoboda Mirna. Programski vodja Tabora je bil takrat moj profesor Radovan Gobec, ki me je kmalu povabil k sodelovanju in mi na desetem Taboru zaupal dirigiranje ene pesmi. Nekako pri dvajsetem Taboru sem sprejel funkcijo predsednika programske komisije in ko se je, mislim, da pri petnajstem, nekaj zalomilo s scenarijem, sem ponudil svojo zamisel in od takrat vsako leto pripravim še scenarij zaključne prireditve.

Sicer pa mislim, da je Tabor slovenskih pevskih zborov poseben slovenski fenomen, ki mu težko najdeš primerjavo v svetu. Pred leti nas je obiskal nek ameriški zbor, ki je bil na gostovanju v Sloveniji. Dogodek v Šentvidu jih je navdušil in takoj so se začeli zanimati za organizacijske in druge prijeme, kajti to morajo oni organizirati tudi v Ameriki! Zadeva se je ustavila na točki, ko niso mogli razumeti, da organizatorji in pevci delamo to zastonj.

Počne še veliko stvari, kaj ta trenutek?

Ta trenutek se trudim čim bolj zbrano odgovorjati na tvoja vprašanja, s katerimi me siliš na rob obupa!

A ja? Me prav zanima, kje je težava?

Da bi sam sebe glodal, nekako ne gre, če se pa ves čas samo hvalim, je pa skoraj lista!

Nerodno! Kajti na jeziku imam vprašanje o priznanjih, ki si jih bil deležen zadnja leta. S Častnim znakom Svobode Republike Slovenije te odlikoval predsednik države, Javni sklad RS za kulturno dejavnost ti je podelil Srebrno plaketo, Zveza kulturnih društev občine Trebnje Gollevo priznanje, oktobra letos ti je Združenje borcev in udeležencev NOB Slovenije podelilo Zlato plaketo za ohranjanje spoštljivega spomina na narodno osvobodilni boj in gojitev partizanske pesmi – če omenim le nekatera.

Seveda sem vesel in hvaležen, saj vsako priznanje vendarle pomeni neko potrditev. Je pa vse skupaj zelo relativno. Od tega, da za nek ustvarjalen dosežek navadno nisi čisto sam kriv, da je cela vrsta dejavnikov, ki so na tvoji strani, ki delajo za isto stvar, te vzpodbujajo, držijo »štango« - pa do tega, da nekateri ljudje že zaradi narave njihovega dela nikoli ne pridejo iz anonimnosti, čeprav počnejo ravno tako ali še bolj koristne stvari za to družbo. V kulturni dejavnosti je pretežno vse transparentno in če imaš poleg ustreznega znanja še malo ustvarjalne žilice, te morajo opaziti. Vprašaj se na primer, kaj bi moral ob izvršnem delu še početi učiteljica razrednega pouka, da bi prišla v medije. Njen kolega, učitelj glasbe, pripravi dober nastop z zborom, telovadnik zmaga z moštvom na občinskem tekmovanju itn. Pa vsi trije opravljajo samo svoje redno delo.

Na temo priznanja mi pada na pamet anekdota, ki je lahko kar simptomatična. Še v prejšnji državi sem napisal gledališki tekst z naslovom Občni zbor, v katerem so mi šli na jetra krajevni družbeno politični heci. Zadevo smo režijsko zasnovali tako, da do zadnjega kotička napolnjenega dvorana TVD Partizana do konca ni vedela, ali so na gledališki predstavi, ali pa so morda res na občnem zboru kulturnega društva, ki krajevnim faktorjem recitira in prepeva levite. Kakš-

na od pesmic bi bila še danes aktualna, na primer:

*Oj, dom naš obnovljeni,
ki kulturi sojen ni,
prav pridno nam propada,
čakajoč na boljše dni.*

Zadeva je dobila precejšen odmev, tudi medijski, in kot primer kulturniške inovativnosti prispevala za moj že omenjeni znak Svobode s srebrnim lipovim listom ZKO Slovenije. Krasno! Če si ne bi hkrati zaslužil tudi črno piko v krajevnih in občinskih družbeno političnih organizacijah.

Še vedno pa me mika zvedeti, katera železa imaš ta čas v ognju?

Pred izidom je moja knjiga Šuštarček, Kroatjaček in Mokronožci. Gre za dve klasični umetni pravljici. Prva govori o prijaznem najdenčku, ki s pridnostjo, nadarjenostjo in bistroumnostjo uspešno premaguje trde življenjske preizkušnje. V nevarnih situacijah mu priskočijo na pomoč še skrivnostni Mokronožci, zato mu uspe uresničiti celo nemogoče zahteve zvišenega in nesramnega graščaka, ki je že mnogim ljudem zagrenil življenje. V drugi zgodbi spremljamo žalostno pot zapitega krojačka, ki mu Mokronožci pomagajo najti izgubljeno samosposojanje, s katerim se lahko ponovno vrne k svoji družini in med vaščane.

In če dovoliš malo EPP: predstavitev knjige bo v soboto, 20. decembra ob 17. uri (upam, da ne bo kak škrt premaknil datum!) v kulturnem domu v Mokronogu. Prav vsi vljudno vabljeni!

Drugi pomemben dogodek, ki me ta hip zaposluje, je 5. festival »(ah), TE ORGLICE«. Tokrat se bo odvijal v dveh delih. Revija slovenskih igralcev na ustno harmoniko bo v soboto, 28. februarja v Mokronogu, naslednji dan pa bomo z izbranimi udeleženci pripravili gala koncert v veliki dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani. Ideja je v tem, da želimo predstaviti to malo, po krivici zapostavljeno glasbilo, v vseh njegovih izvajalskih zmogljivostih, od viž ljudskih godcev, narodno zabavnih melodij, popevk, bluesa do vrhunske klasične glasbe v družbi s komornim simfoničnim orkestrom.

Nekaj ognja, če uporabim tvoj izraz, gre tudi za lutkovno igrico, ki nastaja v sodelovanju z vzgojiteljicami mokronožkega vrta. Moji škratje Mokronožci, ki so doslej nastopili v knjigi, baletni pravljici, na radiu in TV, so si zaželeli še preko lutk nagovoriti otroke. Premiero smo načrtovali v zadnjih dneh aprila.

Pestro! Kaj pa meniš o kulturnem življenju na Mirni?

Ne vem, če sem dovolj informiran, da bi bil lahko koristen. Z navdušenjem pa lahko rečem, da dogajanja v obsevu Speče lepotece netljo ustvarjalni nemir, ki mu je treba pihati v dušo in dolivati olja, da bo srce kraljične dobilo svoj pravi ritem in bo kraljevič Marko lahko zadovoljno razjahal konja in lepoticco s poljubom na ustnice prebudil.

Gotovo je tudi, da Mirna potrebuje nek prostor, ki bo kulturnim dejavnostim nudil dom. Dobesedno to! Dva pevski zbora in mlada gledališka skupina delujejo v kraju, pa vendar niso tu doma. Na Mirni samo gostujejo. Nič novega nisem povedal, saj vsakdo, ki je kdaj okusil ljubiteljsko delo, ve, da to niso samo vaje in nastopi, da je tudi družabnost in vse kar sodi zraven. Kot zborovodja sem več kot hvaležen, da nam šola nudi izvrstne pogoje za delo, da nam tudi ne zaračunava, kljub temu mi v šoli samo gostujemo. Tam ne moremo obešati svojih priznanj s tekmovanj, slik z nastopov, ne moremo postaviti svoje omare za note in arhiv, ne moremo si narediti interne zabave in tako naprej, kar vse pa je še kako pomembno za delovno temperaturo, vzdušje, uspešnost in končno tudi za višjo kakovost kulturnega in življenja na sploh. Mislim, da ta problem še huje občutijo gledališčniki, ki jih prostor še drugače zadeva.

Svoje drobce sonca in senc mi je Stane razkril tako radodarno, da mi je preostalo le še prostora za droben »hvala« za tisti smeh in razdajanje na pevskih valjah, za njegov pogum, da verjame v nas.

Barica Kraljevski

K POČITKU SMO SPREMILI MILANA TOMINCA

Velika množica soborcev, prijateljev in sorodnikov se je 2. decembra na pokopališču v Šentrupertu za vedno poslovila od rojaka Milana Tomınca.

Kot mlad fant se je med prvimi aktivno vključil v dolenske partizanske enote že februarja 1942. izreden pogum in odlična taktika partizanskega vojskovanja so ga kmalu postavili za komandirja čete v Tomšičevi brigadi, v kratkem času je postal namestnik komandanta bataljona v tej brigadi.

Spomladi leta 1943 je bil poslan na Gorenjsko, kjer je že kot izkušen poveljnik ustanovil Vojkovo brigado. Kasneje je napredoval v načelnika štaba 31. divizije, v kratkem pa postal poveljnik 30.

divizije. Vodil jo je do spomladi 1944, ko je bil težko ranjen. Po zdravljenju v zavezniški bolnici v italijanskem Bariju se je vrnil in postal komandant 15. divizije. Po najtežjih krvavih borbah je ob koncu vojne kot eden osvoboditeljev vkorakal v Ljubljano. Štab 15. divizije je večkrat »domoval« tudi na Mirni, zato so domačini še bolj poznali komandanta.

Razburkano življenje po koncu vojne je Milana Tomınca tragično zaznamovalo, vendar ga ni zlomilo. Vse življenje je bil pokončen in zvest svojim principom.

Slava njegovemu spominu!

D.Z.

Otvoritev prenovljenih prostorov "Najboljšega soseda"

Otvoritev temeljito prenovljenih prostorov PC Mercator, ki je bila 13. novembra letos, sta opravila direktor Mercatorja Dolenske d. d. Stanislav Hribar (levo) in predsednik KS Mirna Dušan Skerbiš.

Bogat kulturni program in pokušino reklamnih artiklov so s prikupnim nastopom dopolnili učenci POŠ Mirna.

Upokojenci Trima proslavljali

Na Mirni, v gostilni »Pri Francki« so se 8. decembra zbrali upokojenci firme TRIMO. Direktorica Tatjana Fink je prisotnim predstavila sedanji vodstveni tim Trima - na fotografiji. - foto: D. Z.

Frata 2003

»Uplenjeni divjadi za lovski blagor - HVALA!«, se je ob koncu lova »FRATA 2003« s pozdravom lovini zahvalil lovovodja. Lova se je udeležilo več kot 230 lovcev iz vseh 20-ih lovskih družin ZLD Novo mesto - Revir: Šentjanski hribi

KULTURA

Rastoča knjiga

Ključni namen in cilj Rastoče knjige je predvsem v tem, da promovira Slovenijo in Slovence, kot narod kulture, znanja in ustvarjalnega dela, je razložil dr. Janez Gabrijelčič, idejni oče Rastoče knjige.

V Ljubljani je bila v razstavnih vitrinah ministrstva za notranje zadeve v jesenskih mesecih letošnjega leta Ljubljančanom in drugim ljudem na ogled razstava RASTOČE KNJIGE, ki je bila odprta pred nedavnim v Centru za izobraževanje in kulturo v Trebnjem, kjer je tudi stalna razstava.

Gre za stalno razstavo o pomembnih ljudeh, ki so izšli iz trebanjske občine ali so na tem prostoru ustvarili viden pečat svojega dela. Za začetek je bilo izbrano štirideset osebnosti, ki so s svojim delom v svojem času dale vidnejši pečat v širšem prostoru ali so s svojim delom izrazito izstopale v Občini Trebnje.

Rastoča knjiga je državni projekt, njen idejni oče je dr. Janez Gabrijelčič iz Novega mesta, ki je k sodelovanju pridobil Državni svet. Projekt so podprli tudi številni znanstveniki in akademiki ter druge ugledne osebnosti in ustanove, kot so SAUZ, NUK in UNIVERZA. Podprlo ga je tudi slovensko gospodarstvo.

Janez Platiše

Študij na UTŽO se nadaljuje

S srečanjem in pogovorom z igralcem Zlatkom Šugmanom, ki ga je pred nasmejanimi in zadovoljnimi slušatelji Univerze za tretje življenjsko obdobje ter pred polno dvorano CIK-a v Trebnjem vodil prof. Jožko Zupan, so se za to leto zaključila predavanja in delavnice.

Prišel in nadaljevala se bodo naslednje leto. Prvo bo 13. januarja, imel pa ga bo Anton Komar z naslovom **Okolski hormoni**. S tem predavanjem bo poskušal razložiti generalno spreminjanje moškega spola v ženskega pri živilih in ljudeh, ki so povezani z biološkimi in družbenimi spremembami. Tadej Pretnar bo 20. januarja predaval o **Mineralih, zdravju, duhovnosti**. Pojasnil bo fizikalne lastnosti mineralov, ali so minerali živa bitja, delovanje kamene strele in ostalih mineralov, eleksirji, vpliv nekaterih kovin na človeka, ter zdravljenje s kristali. Dr. Julij Nemanič bo 27. januarja nadaljeval s predavanjem o **kulturi pitja**, Slavko Zgonc pa bo o **pomladanskem delo na vrhu** predaval 3. februarja. Pesnik ljubezni **Ciril Zlobec** se bo predstavil v pogovoru s prof. Jožkom Zupanom 10. februarja. O tem, ali **so bili Slovenci res samo kmetje**, bo 17. februarja predaval dr. Stane Granda.

Poleg navedenega se lahko na Mirni vključite v **krožek zdrava rekreacija**, ki poteka vsak torek od 18.00 do 19.00 ure na Osnovni šoli Mirna. Mentorka je Merlis Bračko, animatorka pa Marjana Povšič, pri kateri se lahko tudi prijavite in vključite. Njen telefon je 07 30 47 434.

Janez Platiše

Prva revija pevskih zborov Društev upokojencev Dolenjske in Bele Krajine

Pokrajinska zveza društev upokojencev Slovenije in Občina Semič sta 24. oktobra letos v kulturnem domu Semič organizirali prvo revijo pevskih zborov društev upokojencev Dolenjske in Bele Krajine.

Prijavilo se je osem zborov. Mešani pevski zbor DU Črnomelj, Mešani pevski zbor Svoboda Kočevje, Mešani pevski zbor DU Metlika, Mešani pevski zbor KUD Svoboda DU Mirna, Mešani pevski zbor DU Novo mesto, Mešani pevski zbor DU Straža, Mešani pevski zbor DU Semič in Mešani pevski zbor DU Škocjan, ki pa se zaradi bolezni članov zborov ni udeležil.

Vsak zbor je zapel po tri pesmi. Mirnčani so pod vodstvom zborovodkinje Valerije Rančigaj zapeli tri narodne pesmi: Slavec, Baba ide na gosti in ob spremljavi kitarista Dušana Zakrajška, Pismo očetu.

Besedilo in fotografija: Janez Platiše

Mešani pevski zbor z Mirne med petjem zadnje pesmi, ki je ob spremljavi kitarista Dušana Zakrajška tudi najbolj vžgala.

Uspel nastop Mirnčanov v Zdravilišču Dolenjske Toplice

Dolenjske Toplice 23. 10. 2003. Mešani pevski zbor in dramska skupina Društva upokojencev z Mirne so v okviru animacijskega programa 23. oktobra letos, v Zdravilišču Dolenjskih Toplic pripravili za goste zdravilišča enourni kulturni spored. Pevski zbor je pod vodstvom zborovodkinje Valerije Rančigaj zapel enajst izbranih ljudskih pesmi v različnih priredbah. Zadnje štiri

pesmi so zapeli ob spremljavi kitarista Dušana Zakrajška.

Dramska skupina, ki jo vodi Slavka Kramer, je zaigrala dva šaljiva dramska prizora z naslovom: V domu starejših občanov in V čakalnici zdravstvenega doma. Spored je povezoval Tone Kotar, ki je bil tudi glavni organizator, skupaj z Bojanom Potočarjem, ki je v Dolenjskih Toplicah vodja animacijskega programa in je ob zaključku sporeda rekel, da je bil nastop Mirenčanov krasen in čudovit zato, ker je bil preprost in pristen. Peli in igrali so iz srca in za amaterje na zelo visoki ravni. To pa imajo njihovi gostje radi.

Mešani pevski zbor DU, Tone Kotar in zborovodkinja Valerija Rančigaj med nastopom v Zdravilišču Dolenjske Toplice

Janez Platiše

Šola za starše

Na mirnski šoli že peto leto poteka šola za starše, na kateri predavajo priznani slovenski predavatelji. Vodja svetovalne službe Ana Nahtigal nam je povedala, da je šola dobro obiskana in da je edina v trebanjski občini ter da je organizirana v okviru nadstandardnega programa, ki ga letos sponzorirajo Kolinska z Mirne, Tika iz Trebnjega, Gostišče pri Francki in starši.

V tem šolskem letu je, do sedaj, predavala Dušica Kunaver. Predavanju je dala naslov: **Učim se učiti**. Sledilo je predavanje **o spodbujanju samospoštovanja in samozavesti pri otrocih**, ki ga je imel Silvo Šinkovec. Naslednje leto bo dvanajstega januarja bo sledilo predavanje **o stresu in depresivnosti**, ki ga bo imel dr. Maks Tušak. 4. marca pa je predvideno predavanje Jana Hosta **o nevtralizaciji otrokovega napornega vedenja** (notranja disciplina).

Janez Platiše

Podobe dežele ob Temenici in Mirni

Drago Nahtigal Podobe dežele ob Temenici in Mirni. Trebnje: KD Mavrica, 2003, 200 strani.

Gre za novo knjigo, ki je izšla pred kratkim in predstavlja znamenitosti trebanjske občine z objavo starih razglednic Trebnjega, Sela pri Šumberku, Velikega Gabra, Mirne, Mokronoga, Šentruperta, Trebelnega, Ševnice, Ponikev, Čateža, Velike Loke, Dobriča in Šentlovrenca. Razglednice dopolnjuje besedilo in risbe avtorja. V knjigi so zbrane stare črno bele in barvne razglednice krajev občine Trebnje. Zato ima knjiga zgodovinski, turistični, etnološki in umetniški pomen.

Janez Platiše

KUD Klas začel jeseni z vajami

Po (navideznem) počitku po zadnji predstavi na Zaplazu (konec letošnjega aprila) je del ekipe z delom začel že med poletnimi počitnicami. Intenzivno so prebirali dela različnih avtorjev in stilov, ki bi jih morda lahko uprizorili, in po nekaj tednih našli tisto, kar so označili kot velik izziv, namenjen prav njim.

Enajstčlanska zasedba (deset igralcev in režiser) je novembra začela z vajami za predstavo, ki je drugačna od tistih, s katerimi so se predstavili do sedaj. Nov projekt je sodobna irska drama, ki govori o (ne)navadnih življenjskih izkušnjah (ne)navadnih ljudi. Na prvih vajah odkrivajo plasti pomenov besedila, analizirajo vsebino in odnose med posameznimi liki v drami ter določajo vzdušje in tempo v posameznih prizorih. Po razčlembnih vajah bo na vrsti težji del: učenje besedila in mizanscene, gibanja po odru; in seveda vrsta drugih spremljevalnih obveznosti, od postavitve luči, izbire glasbe, oblek, maske do oblikovanja plakatov, gledaliških listov, vstopnic. Dela torej ne bo zmanjkalo. Tudi potem, ko bodo sklenili konec s koncem ne.

Predvidoma bodo svoje delo dali na ogled in v kritično oceno domačemu občinstvu prvo soboto po veliki noči, torej 17. aprila 2004.

Petra

Pavle Ravnohrib na obisku

Prvi dan zadnjega meseca v letu so se malo pred osmo uro zjutraj v telovadnici OŠ Mirna počasi začeli zbirati radovedni obrazi mirnskih osnovnošolcev in njihovih učiteljev. Na obisk je namreč prišel dramski igralec Pavle Ravnohrib.

Kratek kulturni program se je začel z nastopom mladih glasbenic in nadaljeval s kratko igrico Pika v šoli, ki so jo pripravila dekleta iz višjih razredov pod mentorstvom Vesne Kos. Pika je na koncu poklicala v razred tudi Pavleta, »da bo malo razmigal sive celice.«

Igrici je sledil kratek pogovor s Pavletom, ki ga je vodila Petra Krnc. Pavle je prvi vrsti igralec, hkrati pa tudi sinhronizira risanke in interpretira pesmi; kljub temu, da je imel včasih zelo velike probleme zaradi nerazločnega govorjenja. Večino svojega študija je zato posvetil govoru. Njegov najljubši pesnik je Prešeren, rad pa ima tudi ostale slovenske avtorje. Vodi tudi oddajo Male sive celice, po kateri ga večina najverjetneje najbolj pozna. Pravi, da je težko delati z mladimi, ker so mladi majhni odrasli in so zelo zahtevni; najbolj pa zabolijo neupravičene obtožbe, da je z ekipo pristranski. Med pogovorom o tej mladinski oddaji se je Pavletu in Petri pridružil Simon Kovačič, zmagovalec mega abecede pred dvema letoma. Simon je povedal, da je imel največ treme ravno pred finalnim dvobojem, ki ga je popeljal v Anglijo. Tam je živel pri neki družini in imel tri tedne kar sedem ur angleščine na dan, razen ob vikendih. Pravi, da mu ni žal, da se je abecede udeležil in da bi se je še enkrat.

Pavle je še povedal, da je bil sramežljiv in miren otrok, ki ni praznoval rojstnega dne, ampak bolj god. Danes je najbolj vesel, ko rojstni dan mine, ko je novo leto za njim.... Pravi tudi, da se z bratom in sestrami nikoli ni prepiral.

Po končanem klepetu je Pavle interpretiral Prešernovega Orglarja, otroci pa so se vrnil v svoje učilnice.

Petra

Škarjatov kozolec – toplar, ki stoji skorajda neopazen v samem središču kraja, je pozno jeseni dobil novo »kapo«. S tem je gospodar Drago Škarja podaljšal življenjsko dobo enega od »spremljajočih« kmetijskih objektov iz prejšnjih stoletij, ki so sicer vse redkejši. (foto: D. Z.)

KULTURA

Veselo srečanje z Moškim pevskim zborom iz Loparja

Sredi novembra, ko je vse še navdušeno slavilo Martina, je bil v naši občini v gosteh Moški pevski zbor Lopar, ki je najprej nastopil na martinovanju v Trebnjem, potem na srečanju veteranov prostovoljnih gasilskih društev Gasilske zveze Trebnje v Mokronogu, nato pa je, po ogledu cvičkovega vinorodnega okoliša, pel še nam - pevkam mirnskega ženskega zbora. Prvzaprav smo jih presenetile me, ko smo jim s pesmijo zaželele dobrodošlico na Dolenjskem. In kakor je že navada med pevskimi zbori, se je vse skupaj razvilo v pravo pevsko tekmovalje obeh zborov. Pa vendar smo bili drug drugega iskreno veseli - med pevci s srcem lahko veje le pozitivna energija.

Lopar je 13 km oddaljen od Kopra in ker leži na demografsko ogroženem območju, so vaščani ustanovili Društvo za šport, kulturo in razvoj Loparja. Šteje 52 članov, ki delajo v raznih sekcijah in tako poskrbijo za izobraževanje, razvoj turizma, kmetijstva in kulture, skrbijo za promocijo vasi,

ohranjanje kulturne dediščine, urejanje okolja, organizirajo prireditve...

Moški pevski zbor Lopar je le ena od sekcij, obiska pri nas pa se je udeležila večina članov društva. Po razigranem pevskem srečanju smo jim bolj za šalo kot zares podarile Martinov simbol - gos, a le iz blaga - delo naših deklet, sledilo pa je presenečenje: povabili so nas na »Praznik refoška« v Marezige in tako bomo v maju spet pele na Primorskem.

Barica Kraljevski

Mirnske pevke v prijetni družbi Primorcev, »šefa« obeh zborov pa si prijateljsko izmenjujeta izkušnje in »hvalita nasprotna zbora«

Blato na cestišču nevarno ogroža

V času jesenskega oranja pogosto dežuje in lastniki traktorjev, utrujeni od dolgotrajnega dela, puščajo na asfaltnih cestiščih debele blatne sledi, s tem pa izzivajo nevarnost nesreč in jezo voznikov osebnih avtomobilov, ki morajo po taki spolzki drsalnici vsakodnevno po svojih opravkih.

V Krajanu smo že večkrat objavljali odloke in predpise, ki prepovedujejo tako ravnanje in grozijo s kaznimi vsem neodgovornim lastnikom poljedelskih strojev in težkih kamionov za prevažanje zemlje.

Ob vsem pomanjkanju sredstev za osnovno dejavnost KS ne bo več dolgo pri volji, da pokriva še te stroške čiščenja.

Svet KS opozarja o takem ravnanju tudi Komunala Trebnje, ki skrbi za strojno čiščenje asfalta. Bo res treba račun za čiščenje poslati nekaterim posameznikom, da bodo potem drugi jemali s seboj metle in lopate in očistili kolesa svojih strojev po odhodu z njive ali z izkopa?

Le zakaj mora biti nekaj strogo prepovedano, da bi ljudje začeli razmišljati o svojem odnosu do sočloveka?

B. K.

GRAD MIRNA

Občinski svetniki so vrnili Mirni civilni nacionalni kulturni spomenik

To se je zgodilo 24. novembra 2003. Čeprav je na prvi pogled vse vsem jasno, da se je to zgodilo, pa zgodba okrog tega ni tako preprosta. Po požaru gradu leta 1942 je njegova zgodovina prenehala. Ni hče ni takrat razmišljal, kakšen vojni davek je Slovenija žrtvovala Evropi, kot že večkrat prej v zgodovini, za njeno osvoboditev. Povračilo vojne škode pa so vedno pobirali državni centri, po letu 1945 Beograd.

Do leta 1954 se je obnavljal, kolikor se je, požgana in porušena domovina, nikjer tako kot v Mirnski dolini. Gradili so se zadružni domovi, spet tako kot nikjer v domovini z nalomljenim kamnom iz ostankov požganih gradov. Takratnemu Zavodu za varstvo kulturnih spomenikov ni preostalo drugega, kakor da se je požganim gradovom odrekel, ker so bile grajske posesti nacionalizirane in ni bilo upanja, da bi se zbral kakšen dinar iz gra-

jskega premoženja, s katerim bi se lahko grad obnavljal. Da je bila »ovca cela in volk sit«, je bila najboljša rešitev, da se je država odrekla vrednosti kulturne dediščine. Tako se je zgodilo tudi na Mirni. Zavod za varstvo kulturne dediščine je kratko in malo objavil seznam gradov, ki ne pridejo več v poštev za obnavljanje, med drugimi tudi grad Mirno z opravičilom, da je v taki ruševini, ki je ni mogoče več obnoviti. Če je pred tem še bil kdo dolžan vprašati varstvenika kulturne dediščine, če gre lahko za svoje privatne gradbene ambicije po kamen na grad, po tem datumu tega ni nobeden več spraševal. Tako je požgani grad zgineval in zginil skoraj do tal, le tisti deli so še ostali, ki so bili težko dostopni in kar jih je bilo zasutih v ruševini.

Po enainštiridesetih letih prizadevanj so pa le ruševine zlezle iz tal do take veličine, da jih ni bilo več mogoče tajiti kot dragoceno kulturno dediščino, zlasti še, ker se je ob obnavljanju šele pokazalo, kakšne

zgodovinske, politične, ekonomske in kulturne sledi obnovljene ruševine še vedno dokazujejo.

Sklep občinskih svetnikov, da se to, kar je, zaščititi, je torej logična posledica upanja, da se naši dolini, državi in Evropi ohrani šesttisočletno zgodovinsko pričevanje teh ruševin.

Zaenkrat je zaščiteno toliko, ni pa še vse, kar je treba zaščititi, saj je en sam krajinski kulturni spomenik tudi okolica, ki je k sreči ostala taka zaradi nedosegljivih dovoljenj prejšnjih lastnikov, da bi se okoli njega gradilo. Zaenkrat se zahvaljuje Društvo Speča lepota, a ne bo treba dolgo čakati, ko se bo zahvalila tudi Slovenija in Evropa. Tako naj bi vsaj bilo! Ni brez pomena tudi resnica, da je Grad Mirna edini spomenik civilne kulturne dediščine, ki je v dolini ostal.

dr. Marko Marin

»VESEL SEM MIRNČAN«

Že četrto tekmovanje mladih harmonikarjev, ki so v soboto, 6. decembra, nastopili v Domu Partizana na Mirni, je pritegnilo toliko poslušalcev, kot že dolgo ne. Nabito polna dvorana je s spontanimi aplavzi nagradila vseh 34 harmonikarjev, ki so se pomerili s po eno skladbo v treh starostnih skupinah. Med najmlajšimi je zmagal Tibor Derganc iz Novega mesta, med najstarejšimi pa Borut Zaletelj iz Mirne Peči. Najboljši med vsemi je bil po pričakovanjih Janez Lekše iz Škocjana, ki je tudi sicer evropski prvak. Drugi v tej najzahtevnejši kategoriji je bil Mirnčan Borut Žukovec (na fotografiji).

Ocenjevalno komisijo je vodil predsednik prof. Primož Kravcar iz Trebnjega.

Prireditve se je, kot kaže, prijela, saj so nastopili tekmovalci iz vseh koncev Slovenije. Razveseljuje tudi podatek, da je na teh prireditvah vse več mladih.

Niko Borštnar, ki je motor in glavni organizator teh prireditev na Mirni, je z udeležbo zelo zadovoljen zato bo tudi naslednje leto s še večjim veseljem sodeloval na peti prireditvi.

Prireditve so finančno podprli KS Mirna, Sklad RS za kulturne dejavnosti – izpostava Trebnje in številni donatorji. Hvala vsem!

D. Z.

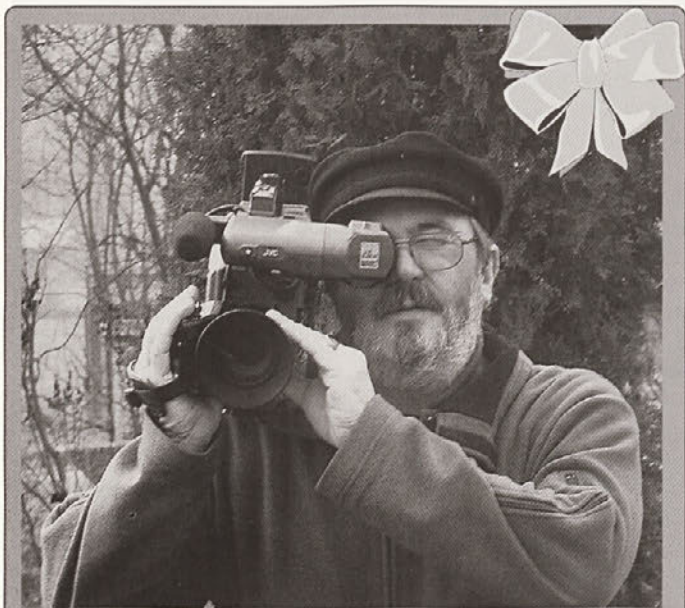
Že tradicionalni The Call Boysi so popestrili prireditev (foto: D. Z.)

In »Suha solza« (foto: D. Z.)

Organizatorja Veselega Mirnčana Nika Borštnarja (levo) so z ličnim spominskim darilom presenetili člani ansambla Suha Solza (foto: D. Z.)

Zunanji sodelavec TV Vaš kanal Novo mesto Janez Janežič želi vsem krajanom, d. o. in ustanovam KS Mirna vesele božične praznike, veliko uspehov v novem letu, veliko užitkov pri gledanju programa Vaš kanal in medsebojnega sodelovanja. Izkoristite moč žive slike.

Nastop Boruta Žukovca je izzval buren aplavz poslušalcev (foto: D. Z.)

Čeprav še majhen – odlični! (foto: D. Z.)

ŽUPNIJA MIRNA

pod varstvom SV. JANEZA KRSTNIKA 1263 – 2003 - 740 let od prve omembe cerkve Janeza Krstnika

BOŽIČNO VOŠČILO KRAJANOM MIRNE

»Jezus je beseda, ki jo želim izreči.
resnica, ki jo želim oznanjati.
pot, ki jo želim prehoditi.
luč, ki jo želim prižgati.
življenje, ki ga želim živeti.
ljubezen, ki jo želim izžarevati.
radost, ki jo želim dajati.

mir, ki ga želim prinašati.« (Mati Terezija iz Kalkute)

slehnemu krajanu želim v teh prazničnih dneh podati roko, izreči besedo miru in iskrene naklonjenosti, Spokojnost božične noči naj naša srca napravi voljna in radodarna, da bomo lahko v letu 2004 živeli kot ljudje resnice, človeške topline in medsebojnega razumevanja. Beseda upanja naj še posebej poroma k ostarelim, bolnim, vsem, ki trpite v duši, morda ste osamljeni ali se čutite od vseh pozabljeni. Trenutek večne ljubezni naj vstopi v vaše bolečine in preizkušnje in vas nikoli ne zapusti. Prav vsem kličem, vse dobro, in srečno!

ŽUPNIK GREGOR KUNEJ

Na šoli za animatorje

Mladi iz različnih koncev Slovenije smo se dvakrat zbrali v Trebnjem pri šolskih sestrah v Šoli za animatorje. Teoretični del so vodili Gorenjci Žiga, Štefan in sestra Marija. Naučili smo se, kako pripraviti pravi program za našo ciljno skupino, kako pomembno je, da znamo načrtovati, poslušati in opazovati in da k cilju vodi samo sodelovanje in prilagajanje, dialog in kompromis.

Kot se za mlade spodobi, smo se učili in se ob tem zabavali. Ali drugače: učili smo se preko igre, petja in plesa. Bansi, popevke, duhovne pesmi in dva družabna večera so nas povezali in pripravili na nove izzive. Ne samo v župniji, ampak tudi v vsakdanjem življenju.

Oba vikenda smo veliko časa namenili refleksiji, pogledu nazaj. Ne samo na naše skupno delo, ampak tudi na naše življenje, na pretekle dogodke, na veselje in žalost, na jezo in smeh, na presenečenje in razočaranje. Naučili smo se, da je življenje lepo, če ga le znaš tako živeti, in da so izkušnje tisti temelj, na katerem je potrebno graditi.

Petra

ŽUPNIJSKO ROMANJE

Pisana, živahna in vesela družina se je v hladnem oktobrskem sobotnem jutru (25. 10.) po krajšem zmrzovanju odpravila, pa ne peš, ampak z avtobusom, na romarsko pot. Na poti smo obiskali oba naša rojaka duhovnika, g. Jožeta Tomšiča, ki župnikuje na Viru pri Domžalah in g. Petra Zakrajška, ki službuje v samem centru Ljubljane – v ljubljanski stolnici. Z zahvalno sveto mašo smo se skupaj z župnijskim občestvom iz župnije Ljubljana – Ježica in še z drugimi številnimi romarji iz vseh koncev Slovenije, Bogu zahvalili za razglasitev Matere Terezije iz Kalkute za blaženo. Po krajšem postaniku na Ježici smo obiskali tudi Marijo na Brezjah in si v Pirničah pri Medvodah poleg telesnega okrepcila privoščili tudi ogled nove cerkve. Bilo nam je prav lepo. In če smo od doma odšli v mrazu in megli, nas je skozi ves dan spremljalo toplo sonce in vesela pesem na avtobusu.

Nadškofijska priznanja našim krajanom

Na zahvalno nedeljo, 9.11., smo se v hvaležnosti svojega srca Bogu zahvalili za letošnji pridelek, vendar ne samo za pridelek zemlje, ki ga je suša in toča letos precej zredčila, pač pa tudi za pridelek naših rok, našega razuma. Vse, kar imamo in kar lahko delamo, ni samo po sebi umevno, lahko bi vsega tega ne imela.

Hvaležni, da moramo delati, se igrati, prepevati, služiti, ustvarjati Bogu kličemo hvala. Besedo hvala pa smo izrekli tudi petim (ANTON KOLENC, ANTON KOŠČAK, LUDVIK LENARČIČ, FRANCE TOMŠIČ, HILDA KRALJ) našim župljanom, ki so se s požrtvovalnim, skrbnim in nesebičnim delom dolga leta, nekateri kar 32 let, razdajali za ohranjanje sakralnih objektov in kulturne dediščine v našem kraju. Imenovanim je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode podelil posebno nadškofijsko priznanje za opravljeno delo.

Brez takih ljudi bi veliki kulturni spomeniki, kot je tudi naša župnijska cerkev, propadali.

Miklavževanje

V soboto, 6. 12., je na Mirno prišel sveti Miklavž s svojim spremstvom. V župnijski cerkvi ga je ob 15h pričakalo blizu 200 otrok. Med njimi je bila tudi devetletna Katja brez veze. To je tista Katja, ki ne more biti niti pet minut pri miru, ki je en, dva, tri na vrhu drevesa, ki ji oči kar zažarijo, če ji omeniš igro »med dvema ognjema«, ki bi pozno v noč sedela pred televizorjem in ki ji je vse ostalo brez veze. Brez veze je učenje pa knjige in umivanje zob... A tudi če je še tako utrujena, ji večerna molitev in njen angel varuh nista brez veze. In sveti Miklavž ima vse zapisano v zlati knjigi.

LUTKOVNI ABONMA 2003/04 na Mirni

gledališče FRU-FRU

december: SVINJSKI PASTIR

januar: MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON

februar: TURJAŠKA ROZAMUNDA

Predstave bodo v prostorih osnovne šole Mirna, primerne so za otroke od 4. do 10. leta.

Termini predstav bodo naknadno določeni.

Abonma lahko vpišete, ko bo otrok dobil obvestilo o prvi predstavi ali tik pred prvo predstavo.

Predstave bodo hkrati tudi za izven.

Vstopnice bodo prav tako na voljo pred predstavami.

Cena abonmaja: 1500 sit

Posamezne vstopnice: 700 sit

Vstopnica za spremstvo: 400 sit

Spoštovani starši!

Čas nagaja vsem. Prevečkrat moramo zavrniti otrokovo povabilo k igri. Prevečkrat moramo otroka iztrgati od igre. Zdaj je priložnost, da mu jo ponudimo, da mu omogočimo ogled lutkovnih predstav skoraj na domačem pragu – to je na Osnovni šoli Mirna.

Odlomek iz sodobne pravljice Kje prebiva čas (v. Škufina):
Karin je stala ob oknu in gledala v večerni mrak. Nihče ni imel časa zanjo.

»Saj vendar vidiš, da nimam časa.« Je kratko odgovoril oče, ko ga je Karin vprašala, ali pozna kakšno pravljico o času. Bral je časopis in kdaj pa kdaj pogledal na televizor. Na sporedu je bila ravno nogometna tekma.

»Pusti me pri miru, za take neumnosti nimam časa!« jo je nadrl brat, ki je odhitel na neki sestanek.

»Mama, kako se nariše čas?« je vprašala Karin. Mama je likala in obenem pazila, da se kolač v pečici ne bi zažgal. »Časa ne moreš narisati. Čas je pošast.« In spet je hitro pogledala v pečico.

Karin je šla skozi kuhinjo, sobo in predsobo. Nihče se ni zmenil zanjo. Oblekla se je in odšla iz hiše. Velika osvetljena ura na stolpu je kazala dvajset minut čez pet. »Čas gotovo prebiva v stolpu,« je zašepetala mala Karin in se odločila, da ga poišče.

Železna vrata, ki so peljala na malo dvorišče pred stolpom, so bila odprta. V sveži tanki snežni odeji so bile sledi. Velike sledi. Vodile so k stolpu. »Pošast«, si je rekla Karin. Spomnila se je maminih besed, da je čas pošast, ki ljudem zvečer pobere vse, kar jim je jutraj dala.

pripravila M. Opara

»SMO MLADI – V SPOŠTOVANJU MED SABO – IMAMO SE RADI«

Otroci imajo čas, oziroma si ga vzamejo. Tudi starši, vzgojitelji in učitelji smo si ga morali vzeti, da smo skupaj z njimi razbili monotono dneva in tedna.

V vrtcu so se družili pod geslom »Smo mladi – v spoštovanju med sabo – imamo se radi«.

V vrtcu so se družili pod geslom »Skupina se predstavi skupini«. Spoznali so se z otroki 1. razredov osnovne šole. Nastajali so izdelki iz naravnega materiala, slike s čopiči, ogrlice, pletene košare. Športne igre na igrišču pa so popestrili z iskanjem zaklada.

V osnovnošolskih oddelkih s prilagojenim programom so se poleg druženja z otroki razredne stopnje osnovne šole posvetili oblikovanju podob iz buč, izdelovanju prstnih lutk, pripravi peciva in soka.

Otroci osnovne šole od 1. do 4. razreda so se prostovoljno vključevali v dodatne interesne delavnice: likovna, glasbena, plesna, fotografska, punčke iz cunj, igralne ure s knjigo in igre na igrišču. Otroke ni bilo potrebno nagovarjati, v posameznih delavnicah je ustvarjalo po deset do dvajset in več učencev.

Učenci 7. razredov devetletke so se odpravili na pohod. Mnogi so bili prvič na poti od Mokronoga do Debenca, drugi del poti Debenec – Mirna pa bi verjetno lahko prehodili z zavezanimi očmi še posebno zato, ker jih je v dolini čakal pečen kostanj.

Predstavniki iz 1. – 8. razreda so imeli v okviru šolske skupnosti

parlament. Prvič v tem šolskem letu so lahko izrazili svoje želje, potrebe, interese.

Vse dni pa je na šoli potekla zbiralna akcija igrač in šolskih potrebščin »Otroci pomagamo otrokom« za otroke v materinskem domu v Ljubljani. Akcijo so izpeljali učenci iz interesne dejavnosti Prostovoljno delo.

Vse to se je peklo z žerjavico na domačem ognjišču. Hvala vsem, ki so ponudili otrokom zelo zanimive dejavnosti in zelo dobre delavnice.

Seveda pa je bilo treba program posladkati še z zunanjimi ustvarjalci:

–Otrokom iz vrtca in 1. razredov osnovne šole je v prostorih vrtca odigralo Gledališče Zapik lutkovno igrico O lisici in grdini. Sledila je še delavnica.

–Za otroke iz vrtca, otroke iz 1. – 3. razreda in oddelkov s prilagojenim programom je v Kulturnem domu Partizan potekal kulturno-vzgojni program, ki ga je pripravila policija.

–V Kulturnem domu Trebnje pa so si otroci 1. – 4. razreda in oddelki s prilagojenim programom ogledali slovenski film Pozabljeni zaklad.

V tednu otroka smo se potrudili in otrokom ponudili tisto, kar imajo radi. Verjetno bi morali biti vsaj 12 podobnih tednov v letu. Prav vsak dan pa bi morali začutiti, da jih imamo radi: doma, v vrtcu ali v šoli.

pripravila M. Opara

NOGOMETNI VRH SPET NA MIRNI

Predzadnji petek v novembru so marljivi organizatorji (beri: Boško Vujasin) pripravili že 17. tradicionalno srečanje vodilnih delavcev Nogometne zveze Slovenije in vodilnih gospodarstvenikov naše občine, ki so naklonjeni temu najmasovnejšemu športu v naši deželi. Med drugimi se je srečanja udeležil predsednik NZS Rudi Zavrl, član IO NZS Pongračič Andrej, predsednik strokovnega odbora Zveze nogometnih sodnikov Slovenije Milan Nikolič, županja občine Trebnje Marica Škoda, predsednik KS Mirna Dušan Škerbiš, direktorji in gospodarstveniki naše občine, predstavniki ustanov in organizacij ter številni sponzorji in ljubitelji nogometa.

Prizorišče je bila kot vedno do sedaj gostilna Kolenc.

Kljub dejstvu, da se naša reprezentanca ni uspela uvrstiti na Evropsko nogometno prvenstvo na Portugalskem je bilo vzdušje odlično. Strokovnjaki so realno ocenili kakovost našega nogometa in priznali, da so bili nasprotniki tokrat boljši.

»Na Slovenskem se nogomet igra že preko osemdeset let. Opredelili smo se za načrtno delo z mladimi kadri, ki naj bi bili čez dobra štiri leta nosilci nogometa na Slovenskem, zadnja štiri leta so bila za naš nogomet sanjska« je za »Krajana« povedal predsednik Rudi Zavrl.

Prisotne sta pozdravila tudi županja Marica Škoda in predsednik Krajevne skupnosti Mirna Dušan Škerbiš, ki je prisotne seznanil s športnim udejstvovanjem naše mladine v kraju in da je skoraj 80 mladih nogometašev vključenih v mirnski nogometni klub.

»Med vami nam je lepo, zato obljubljam

– seveda če nas boste povabili – da bomo naslednje leto z veseljem spet prišli. Srečanje bo drugo leto polnoletno, namreč osemnajsto po vrsti«, je dobre volje zaključil Rudi Zavrl.

Srečanje seveda bo!

D. Z.

Boško Vujasin, glavni organizator prijetnih srečanj, se je zahvalil vsem donatorjem, goste pa povabil, da s svojo prisotnostjo počastijo polnoletno, osemnajsto srečanje naslednji november (foto: D. Z.)

S ČELADO – VESELO IN VARNO NA SNEG!

Nezadržno se približuje 1. december, ko bodo morali otroci do 12 leta starosti na smučišču nositi čelade. pred letom dni (29. 11. 2002) je bil namreč sprejet zakon o varnosti na smučiščih, ki bo stopil v veljavo 1. decembra 2003, govori pa prav o tem. V mnogih državah po svetu je uporaba varovalne smučarske čelade pri otrocih samoumevna in brez zakonske prisile, saj je varnost otrok na prvem mestu. V Sloveniji je bila uporaba smučarske čelade že v preteklosti priporočljiva, v smučarskih klubih pri treningih in tekmovanjih pa obvezna. Tudi v smučarskih šolah je uporaba čelade že nekaj povsem uveljavljenega.

Za nestrpne pa prilagamo nekaj navodil, kako je treba izbrati čelado:

- Biti mora iz trde plastike (standard CE-CSI-ELS 0016 in EN 1077).
- Čelada ne sme tiščati in ne opletati.
- Najmanj 2 cm širok pas za brado naj bo trdno pritrjen na lupino čelade.
- Čelada mora omogočati uporabo sončnih ali smučarskih očal.
- Pod čelado ne uporabljamo kape, saj varuje pred mrazom in vetrom. Ob hudem mrazu in vetru pa priporočajo uporabo motorističnih podkap ali mask.

Najcenejše čelade se trenutno dobijo v trgovini Hervis.

SVETOVNI MOJSTRI PERESNE ŽOGICE NA MIRNI

Največje badmintonsko tekmovanje pri nas je postreglo z vrhunskimi igrami. Imeniten uspeh Andreja Poharja in Aleša Murna v igri dvojic. Zelo soliden nastop mirnskih igralcev Urške in Špela Silvester ter Dušana Skerbiša. Organizator prvenstva je bil tokrat prvič Badmintonski klub Tom.

V drugi polovici oktobra je bila nova športna dvorana na Mirni prizorišče 11. mednarodnega prvenstva Slovenije za posameznike in dvojice, ki je štelo za svetovno in evropsko jakostno lestvico in kvalifikacije za olimpijske igre 2004. Mednarodno prvenstvo Slovenije je največja prireditelj, ki jo prireja Badmintonska zveza Slovenije in pomeni vrhunec badmintonske sezone pri nas.

»Celoten vtis turnirja je zelo dober. Mirna je dokazala, da je zelo dobra organizatorica, ne samo Mirna kot kraj in ljudje, ki živijo in delajo v tem okolju, ampak predvsem Badmintonski klub Tom, ki je bil gonilna sila letošnjega turnirja«, je organizacijo mednarodnega prvenstva na Mirni ocenil dr. Aleksander Kustec, predsednik Badmintonske zveze Slovenije, in dodal: »Če ne bi bilo te volje in energije Badmintonskega kluba Tom, tudi Mednarodnega prvenstva Slovenije letos ne bi bilo.«

Najkvalitetnejšo igro na turnirju smo spremljali med moškimi posamezno. Japonci so upravičili svoj sloves, saj sta prvi in drugi nosilec prišla v polfinale. Izkazal pa se je Poljak Przemyslaw Wacha, 26. s svetovne jakostne lestvice, ki je »ponagajal« prav Japoncem, saj je v četrtfinalu premagal Yuichija Ikedo, v polfinalu prvega nosilca Hidetaka Yamada, 20. s svetovne jakostne

lestvice, žal pa mu je zmanjkalo moči proti 21. s svetovne jakostne lestvice Shojiju Satu. Od naših je Andrej Pohar izgubil v drugem kolu proti Fincu Anttiju Viitikko, 50. s svetovne jakostne lestvice, Luka Petrič prav tako v drugem kolu proti lanskoletnemu zmagovalcu Jürgenu Kochu, sicer 32. s svetovne jakostne lestvice, ne kaže pa spregledati zelo dobre igre Mihe Šepca proti Yuichiju Ikedi, saj je imel v prvem setu že set žogo, v nadaljevanju pa se je tehnica obrnila v prid izkušenejšemu Japoncu.

V finalu žensk posamezno sta se srečali 49. s svetovne jakostne lestvice Angležinja Jill Pittard in 92. Rusinja Elena Shimko, kar je po svoje presenečenje. Prva nosilka, 22. s svetovne jakostne lestvice, Bolgarka Petya Nedeltcheva je izpadla že v četrtfinalu proti Japonki Eriko Hirose. Finalna tekma, ena lepših na prvenstvu, je bila polna preobratov, na koncu pa je slavila Pittardova. Naše so igrale solidno, vse štiri pa so izpadle v drugem kolu: Urška Silvester proti Japonki, ki je premagala Nedeltchevo, Maja Trdny prav tako proti Japonki Miyo Akao, kasnejša zmagovalka je bila pretrd oreh za Majo Kersnik, Špela Silvester pa je izgubila proti drugi nosilki, Rusinji Eleni Sukharevi.

Svoja predstavnika smo imeli Slovenci v finalu med moškimi dvojicami. Andrej Pohar

in Aleš Murn sta na poti do finala premagala v 2. kolu Slovaka Michala Matejka in Lukasa Klacanskyja, v četrtfinalu avstrijski par Manuel Berger in Roman Zirnwald in v polfinalu še dva Avstrijca, Petra Zaunerja in Michaela Trojana. V finalu pa sta morala priznati premoč rusko-angleškega para Nikolaj Zuev in Nick Kidd.

Med ženskimi dvojicami sta zmagali favoritinji, Rusinji Marina Yakusheva in Elena Shimko, sicer nižje uvrščeni na svetovni jakostni lestvici (42.) kot Islandki Ragna Ingolfsdottir in Sara Jonsdottir (31.). Slednji sta v četrtfinalu premagali prvi nosilki, Rusinji Eleno Sukharevo in Natalio Gorodnichevo, 26. na svetovni jakostni lestvici. V tej kategoriji smo Slovenci dosegli najmanj, saj so vse tri naše dvojice izpadle že v prvem kolu.

V tekmovanju mešanih dvojic sta po pričakovanju zmagala Angleža Simon Archer in Donna Kellogg. Rusa Nikolaj Zuev in Marina Yakusheva sta se v finalu zelo dobro upirala, zlasti v drugem setu, kjer jima je prav na koncu zmanjkalo malo moči. Naši so izkoristili dober žreb. Denis Pešehonov v paru z Natalio Pešehonovo in Andrej Pohar z Majo Pohar sta odšla z Mirne z zelo dobrim tretjim mestom. Slovenski uspeh v mešanih dvojicah sta dopolnila Aleš Murn in Špela Silvester, ki sta v četrtfinalu klonila proti zakoncema Pešehonov. Zelo dobro igro pa sta pokazala tudi Mirnčana Urška Silvester in Dušan Skerbiš proti kasnejšima zmagovalcema Donni Kellogg in Simonu Archerju.

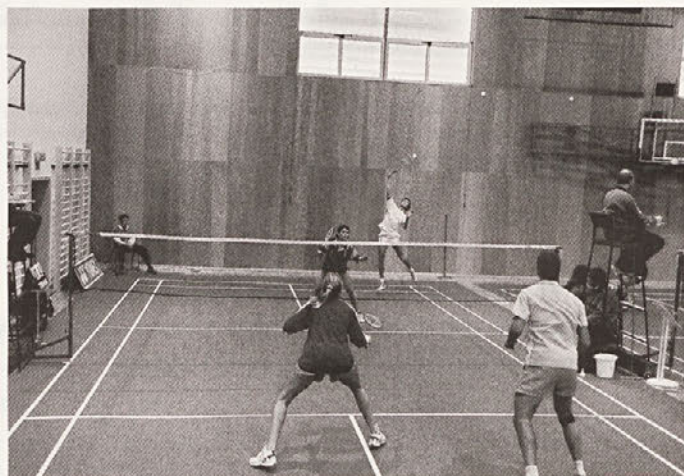
Marko Kapus

MEDNARODNI BADMINTONSKI TURNIR

Bivši učenci OŠ Mirna in sedanjí študenti so se izredno izkazali pri organizaciji in vodenju zahtevne športne prireditve na Mirni.

Nova športna dvorana je bila mini središče sveta.

BADMINTON KLUB TOM MIRNA

Še nekaj drugih badmintonskih uspehov, ki so jih dosegli igralci Mirenskega kluba:

?8. novembra je bil v Lendavi drugi turnir do 11 let za dečke in deklice in 1 mesto je posamezno osvojil Urban TURK, ki je slavil tudi v igri dvojic.

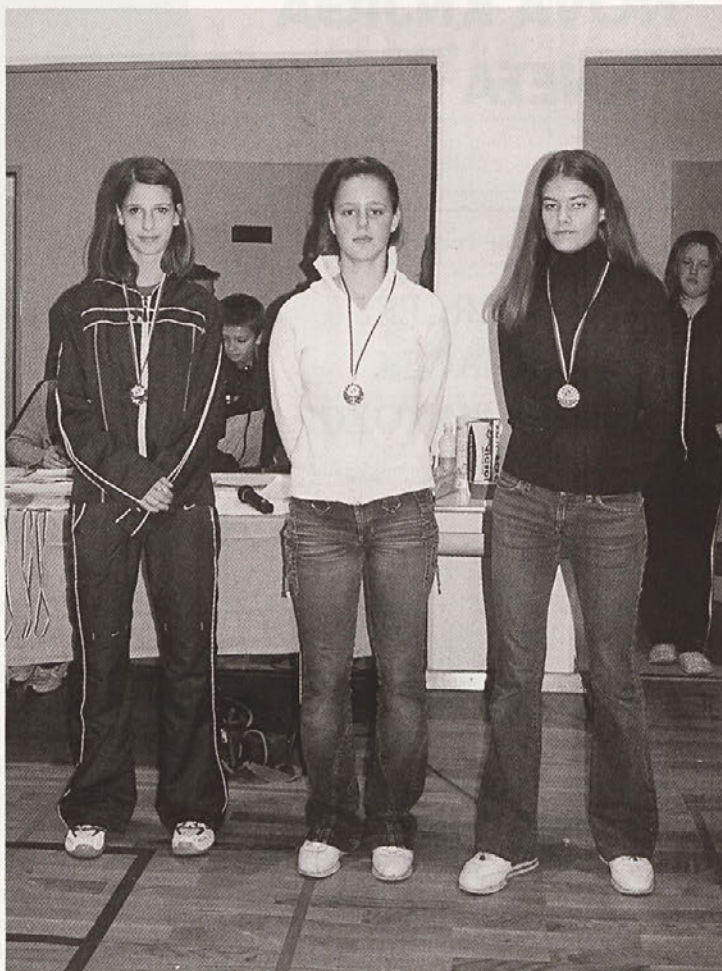
?15. novembra 2003 je bil v športni dvorani na Krimu v Ljubljani drugi turnir do 13 let in tudi na tem turnirju je v igri dvojic sladil zmago Urban TURK.

?23. novembra se je v Ljubljani začela 1. slovenska badmintonška liga, kjer je oslABLJENA ekipa BK TOM (brez Urške in Špela Silvester ter brez Aleša Murna) igrala neodločeno z ekipo Mladost iz Lendave (drugi preteklega prvenstva) in zmagala z rezultatom 5:3 proti ekipi BIT Ljubljana (tretji lanskega prvenstva). Za ekipo BK TOM Mirna so igrali: Dušan in Uroš SKERBIŠ, Kristian HANJŠEK ter Žiga STRMOLE pri fantih in Taja BORŠTNAR ter Katja KOLENC pri dekletih.

?29. in 30. novembra je bil v novi telovadnici OŠ Mirna drugi turnir A kategorije v badmintonu. Mirenski igralci so dosegli naslednje uspehe: Aleš MURN 1 mesto med dvojicami skupaj z Andrejem POHARJEM in tretje mesto med posamezniki. Dušan SKERBIŠ drugo mesto med dvojicami ter Katja KOLENC prav tako drugo mesto med ženskimi dvojicami. Zaradi bolezni nista nastopili Urška in Špela SILVESTER.

?7. decembra je BK TOM Mirna organiziralo prvi Tom Open turnir igralcev serije A z nagradnim skladom 100.000.00 SIT. Tekmovanje je šteló tudi za točke slovenske jakostne lestvice in so se ga udeležili vsi najboljši slovenski badmintonisti. Mirenski igralci so osvojili naslednje medalje: Aleš MURN (BK TOM) in Špela SILVESTER (BK BLISK) prvi mesti med moškimi oziroma ženskimi dvojicami, Špela SILVESTER drugo mesto pri posameznikah, Taja BORŠTNAR drugo mesto pri ženskih dvojicah, Dušan SKERBIŠ pa je osvojil drugo mesto med posamezniki in tretje skupaj z Žigom STRMOLE-TOM v moških dvojicah.

?13. decembra 2003 je bil v Brežicah badmintonski turnir v

Od leve proti desni: Tina Jezernik, Blažka Andolšek, Nina Vojnovič

kategoriji do 17 let in mirnčani so dosegli naslednje rezultate: Grega SKERBIŠ je bil drugi med posamezniki, tretje mesto pa je osvojil Tadej JEZERNIK, ki je slavil zmago v igri dvojic, kjer sta drugo mesto osvojila Matevž BAJUK in Aljoša TURK. Pri dekletih je v igri posameznic osvojila drugo mesto tudi Taja BORŠTNAR.

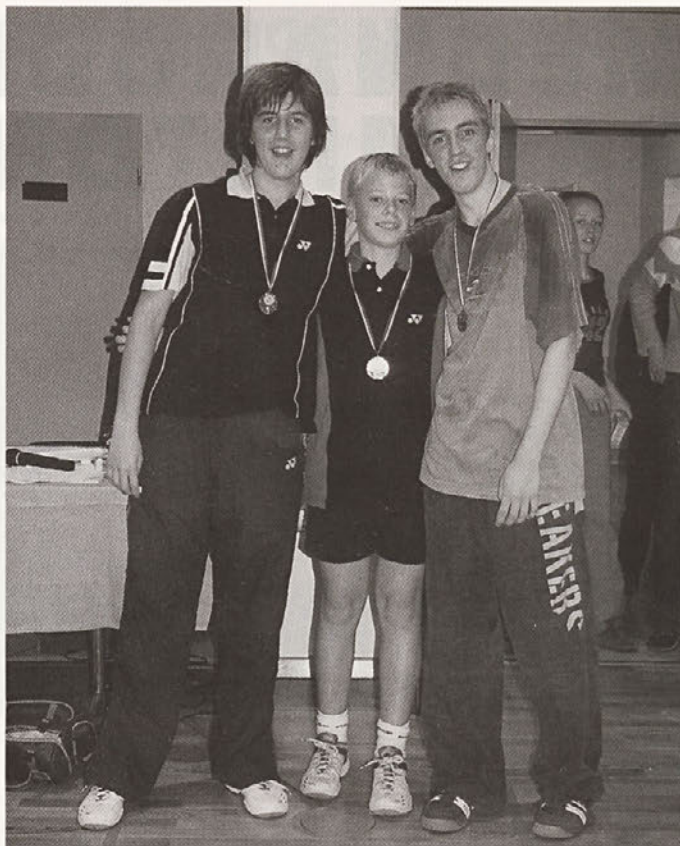
?Na univerzitetnem prvenstvu Slovenije je naslov vice prvaka Slovenije že tretjič zapored osvojil Dušan SKERBIŠ.

?V decembru se bo odvijalo še osnovnošolsko prvenstvo za posameznike v badmintonu, o rezultatih mirnskih osnovnošolcev pa bomo poročali v naslednjem glasilu KRAJAN.

BK TOM Mirna se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri organizaciji mednarodnih prvenstev, še posebno pa Osnovni šoli Mirna in ravnateljici Anici Marinčič ter športnemu pedagogu Veljku Kolencu.

**Za nadaljnji razvoj badmintona na Mirni ni bojazni!
V novi športni dvorani že trenira preko 60 novih mladih badmintonistov – učencev OŠ Mirna.**

Zmagali na področnem OŠ prvenstvu in se uvrstili na državno prvenstvo: Aljoša Turk, Matevž Bajuk, Jan Gojkovič

NOVA KNJIGA STANETA PEČKA

Stane Peček

ŠUŠTARČEK,
KROJAČEK
IN MOKRONOŽCI

Narisala
Jelka Godec Schmidt

Učenci OŠ Mirna so se uvrstili med 12 najboljših atletskih šolskih ekip v Sloveniji. V finalu 9. oktobra v Kranju so osvojili odlično 6. mesto.

»Nikoli ni zares odšel z Mirne...«, začinja Barica Kraljevski prispevek v rubriki KOŠČKI SONCA kot uvod v intervju z nam dobro znanim Stanetom Pečkom, ki je bil dolga leta glasbeni pedagog na mirnski osnovni šoli, danes pa z družino živi v sosednjem Mokronogu. Kar nekaj let je že v zasluženem pokoju, vendar ima vse manj časa (tako kot večina penzionistov!) za mirno uživanje vsega kar nam nudi Prijatelj. Vse bolj se (poleg številnih dejavnosti!) posveča pisanju knjig, v katerih opisuje vesele, skrivnostne in žalostne dogodke v mokronoški krajevni skupnosti.

Izdal je že knjige z naslovom Mokronožci (škratje), Dobri vojak Janzej (o kateri je bilo kar nekaj polemik naših krajanov), Zgodbe Mokronoge; pred nekaj dnevi pa je dokončal knjigo z naslovom Šuštarček in Mokronožci.

Predstavitve knjige je bila v Kulturnem domu Mokronog 20. decembra 2003. Bila je odlično sprejeta. Stanetu ob izidu knjige iskrene čestitke.

D.Z.

URNIK ŠPORTNIH DEJAVNOSTI V NOVI ŠPORTNI DVORANI OŠ MIRNA

PONEDELJEK			TOREK			SREDA			ČETRTEK			PETEK			SOBOTA			NEDELJA				
Ura	Dejavnost	Spol	Ura	Dejavnost	Spol	Ura	Dejavnost	Spol	Ura	Dejavnost	Spol	Ura	Dejavnost	Spol	Ura	Dejavnost	Spol	Ura	Dejavnost	Spol		
7 ⁰⁰ 7 ⁴⁰	Rokomet 3., 4. razredov V. Kolenc	Ž				7 ⁰⁰ 7 ⁴⁵	Rokomet 7., 8. r. V. Kolenc	Ž	7 ⁰⁰ 7 ⁴⁵	Rokomet 7., 8. r. V. Kolenc	Ž											
	Pouk			Pouk			Pouk			pouk					9 ⁰⁰ 13 ⁰⁰	Nogomet - mlajše selekcije						
13 ¹⁵ 14 ⁰⁰	OŠ PP V. Kolenc Aerobika 5. r. M. Bračko	M Ž	13 ¹⁵ 14 ³⁰	Badminton začetniki - mlajši B. Kolenc, K. Kolenc	M Ž	13 ¹⁵ 14 ¹⁵	Rokomet 5., 6. r. V. Kolenc	Ž	13 ¹⁵ 14 ¹⁵	Rokomet 7., 8. r. V. Kolenc	M	13 ¹⁵ 14 ⁰⁰	HOP klub Novo mesto od 1. do 4. r. S. Šlajkovec	M Ž								
14 ⁰⁰ 15 ³⁰			14 ³⁰ 15 ³⁰	Nogomet U-12 M. Grabljevec	M	14 ¹⁵ 15 ¹⁵	Badminton začetniki - starejši B. Kolenc, D. Škerbišič	M Ž	14 ¹⁵ 15 ¹⁵		M	14 ⁰⁰ 15 ³⁰	Košarka 7., 8. r. S. Šlajkovec	M								
15 ³⁰ 16 ³⁰	Badminton začetniki - mlajši A. Murn, D. Škerbiš	M Ž	15 ³⁰ 17 ⁰⁰	Nogomet U-6 B. Kolenc	M	16 ⁰⁰ 17 ³⁰	Nogomet U-10 B. Kolenc	M	15 ¹⁵ 16 ¹⁵	Nogomet U-8 M. Zember	M	15 ³⁰ 16 ³⁰	Nogomet U-14 S. Šlajkovec	M					15 ⁰⁰ 16 ⁰⁰	Badminton začetniki K. Kolenc	M Ž	
16 ³⁰ 18 ⁰⁰	Badminton začetniki - starejši A. Murn, D. Škerbiš	M Ž	17 ⁰⁰ 18 ¹⁵	Nogomet U-14 S. Šlajkovec	M Ž	17 ³⁰ 19 ⁰⁰	Badminton tekmovalci A. Murn	M Ž	16 ¹⁵ 18 ⁰⁰	Badminton tekmovalci A. Murn	M Ž	16 ³⁰ 18 ⁰⁰	Smučarski skoki D. Šemrl	M					16 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	Badminton tekmovalci A. Murn	M Ž	
18 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Badminton tekmovalci A. Murn	M Ž	16 ⁴⁵ 17 ⁴⁵	Smučarski skoki M. Šemrl	M	19 ⁰⁰ 20 ³⁰	Badminton rekreacija V. Kolenc	M Ž	18 ⁰⁰ 19 ³⁰	Vrtec teľovadimo skupaj M. Bračko	M Ž	18 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Košarka 5., 6. r. S. Šlajkovec	M					18 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Badminton rekreacija A. Murn	M Ž	
18 ⁰⁰ 19 ⁰⁰	Aerobika manj intenzivne M. Bračko	Ž	18 ¹⁵ 20 ⁰⁰	Badminton tekmovalci A. Murn	M Ž	20 ³⁰ 22 ⁰⁰	Nogomet rekreacija. Policija...	M	19 ⁰⁰ 20 ³⁰	Aerobika intenzivna M. Bračko	Ž	18 ⁰⁰ 19 ⁰⁰	Badminton tekmovalci						18 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Badminton rekreacija V. Kolenc	M Ž	
19 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Aerobika intenzivna M. Bračko	Ž	20 ⁰⁰ 21 ³⁰	Nogomet NK Mirna rekreacija	M				19 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Rekreacija K. Kolenc	Ž	19 ⁰⁰ 20 ⁰⁰	Košarka rekreacija S. Šlajkovec	M								
20 ⁰⁰ 21 ³⁰	Košarka rekreacija S. Šlajkovec	M				20 ⁰⁰ 21 ⁴⁵	Odbojka OK Mokronog	M														

**JGZ • POHORJE •
MIRNA**

Vsem krajanom in krajanom želimo vesele
praznike, srečno novo leto, predvsem pa
zdravja in uspehov v prihajajočem letu.

DOMA-KO d.o.o. Mirna
Podjetje za domačo
in mednarodno trgovino d.o.o.

**V novem letu 2004 vam želimo
obilo sreče, zdravja in uspehov.**

TOMPLAST

Vsem krajanom Krajevne skupnosti Mirna
Želimo prijetne božične praznike.
V prihajajočem letu 2004 pa
obilo sreče, zdravja in miru.

**Računalniško svetovanje, oskrba in servis
MATJAŽ Šemrov s.p.**

Sokolaka 22
8233 Mirna

V novem letu 2004 želim vsem
krajanom in krajanom,
ter svojim strankam sreče in zdravja

Bebi®

*Vsem krajanom obilo sreče, zdravja,
otrokom pa veliko užitkov ob hrani Bebi.*

Podjetje za kooperacijo, trgovino
in svetovanje, d.o.o. Mirna
Jamska ul. 24
8233 Mirna
Tel.: 07/34 34 670
Fax: 07/34 34 671
GSM: 041 656 185

Srečno in uspešno novo leto 2004.

PIVKA perutninarstvo d.d.
Neverke 30, 6256 Košana

V prihajajočem letu vam želimo vse najboljše!

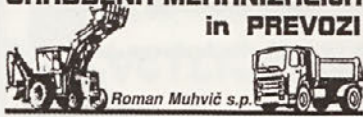
Mercator

Kolektiv

MERCATOR PC MIRNA

želi vsem veliko dobrega v
prihajajočem letu.

**GRADBENA MEHANIZACIJA
in PREVOZI**

Roman Muhvič s.p.
Lunačkova 9, 8233 Mirna, Tel.: 07/30-47-973
Mobitel: 041/652-907

Vsem krajanom, znanecem, prijateljem in poslovnim partnerjem želimo vesele božične praznike, v novem letu 2004 pa veliko sreče, zadovoljstva in trdnega zdravja

Industrijski prodajalca
Glavna cesta 37
8233 Mirna
tel.: (07) 34 62 242
(07) 34 34 290

Ivan Jamšek
poslovcaja

Krajanom naše krajevne skupnosti in vsem kupcem želimo vesele božične praznike ter veliko zdravja zadovoljstva in sreče v novem letu 2004
Se priporočamo!

KOVINKIRM

*Vesele božične praznike
in
srečno novo leto!*

Romana Poljanec s.p.
Glavna cesta 28, 8233 Mirna, 041 272 525

Vsem strankam želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

zadnja klasičnih lesenih in zidanih hiš
repar
d.o.o.

Vsem bodočim graditeljem lesenih hiš in sokrajanom želimo vse najboljše v novem letu

tel.: 07/304 78 08
031/735 795

AVTO VLEKA
TRANSPORTI
MEDNARODNI PREVOZI AVTOMOBILOV

Kirm Franci s.p.

Selo 3, mirna, tel: 07/30 41 278, 30 47 169
fax: 07/30 44 297, mob., 041/624 640

Vsem krajanom, prijateljem in poslovnim partnerjem želimo veliko božičnega miru, v novem letu pa mnogo zdravja, sreče in poslovnih uspehov.

*Odprto vsak dan
6:30 - 23:00*

*Vesele božične praznike
in
srečno novo leto!*

Tone KURENT s.p. **MIZARSTV**
KURENT Trstenik 11, 8233 MIRNA
Tel.: 068/47-323, GSM: 041/546-596

Krajanom, krajanom in poslovnim partnerjem želimo vesele božične praznike in obilo sreče v prihajajočem letu 2004.

GOSTIŠČE

ODPRTO:
- vsak dan od 6.30-22.5
- celotni zaprti

"Pri Francki"

Jože Stare s.p.

Tel.: +386 07 34 34 250
+386 07 30 47 451

Glavna cesta 11
8233 MIRNA

Zahvaljujemo se vam za obisk in zaupanje in
vam želimo vesel božič in novo leto.
Vljudno pa vas vabimo tudi v letu 2004.

voznik - avtomehanik ŽIČKA

Martin Jevševar s.p.

Podlog 4, 8233 Mirna
tel.: 07/30 47 081
gsm: 041 358 318

Srečen božič ter varno vožnjo z jeklenimi
konjički v letu 2004 vam želi
Martin Jevševar, Podlog 4, Mirna

MONT TIM

Naj skrivnost pisanih decemberski luči
polepša drobne trenutke v mozaiku časa.
Prihajajoče leto 2004 naj vam prinese
zdravja, osebnega zadovoljstva,
prijateljstva in miru.

FRIZERSKI SALON CVELBAR

SAŠO CVELBAR s.p.
Glavna cesta 32, 8233 Mirna
tel.: 07/34 34 831

Vsem krajanke in krajanom želimo srečen božič
in vse najboljše v novem letu!
Da bodo prazniki bolj cvetoči, vam do 31. 12. 2003 nudimo
20% popusta pri nakupu božičnih zvezd
v cetličarni Tulipan!

KREMEN d.d.
NOVO MESTO

**Vesele božične praznike ter
veliko zdravja, sreče
in uspehov v novem letu 2004!**

**Trgovina in okrepčevalnica
Prodaja na sejmiš**

Marija Smolč, s.p.

Saleznice 11, 8233 Mirna
tel.: 07/30 47-711
gsm: 041 734-211

Da bi božič v miru praznovali,
v letu 2004 zdravi srečevali prijateljev tople dlani
in same vesele otroške oči.

**V letu 2004 želimo vsem
krajanke in krajanom
obilo sreče in zdravja.**

Krajanom želimo obilo
družinske sreče in miru v času božiča,
v novem letu 2004 pa mnogo sreče, zdravja
in osebnega zadovoljstva.

Stanislava Hlebec s.p.
Stari trg 31, 8230 Mokronog

CVETLIČARNA
07/34 99 219 *Barbara*

doma: 07/30 47 433
GSM: 031/358 203 e-mail: cveticarna.barbara@siol.net

Vsem strankam se zahvaljujemo za nakup
in voščimo vesele praznike ter srečno, zdravo
in uspešno novo leto!

Vesele praznike in
srečno novo leto 2004

Zan
design

Boštjan Janežič s.p.
041/204 667

alea

posredništvo, trgovina, proizvodnja

Brane Kirm s.p.
direktor

Pul Radovsko 1, 8233 Mirna, SLO
Tel./phone: ++386 (0) 7 34 34 870
telex: ++386 (0) 7 34 34 871
gsm: ++386 (0) 41 623 292
E-mail: alogrele@volj.net

Vsem prijateljem in poslovnim partnerjem želimo
v času božiča veliko družinske sreče in miru,
v novem letu pa mnogo sreče in uspehov.

GOP d.o.o. MIRNA
čistilna naprava

Vsem krajanom in uporabnikom voščimo
vesele božične praznike in
srečno novo leto 2004!

Vsem krajanom Mirne
želimo delavci družbe GREDA
vso srečo v novem letu 2004!

PAPIRNICA MA ♦ JA

Glavna cesta 44, Mirna; Tel.: (07) 30-48-178, fax: (07) 30-47-418

želi vsem krajanom
vesele božične praznike in
srečno novo leto 2004.
Priporočamo se za nakup!

POŠTA SLOVENIJE

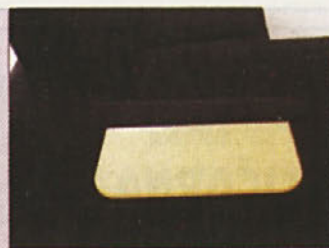
www.posta.si // info@posta.si

*Vsem krajkankam in krajanom
ter uporabnikom naših storitev
želimo srečno novo leto 2004.*

*Vsem krajkankam in krajanom želimo, da si v
božičnem času srca napolnijo z mirom
in toplino, v novem letu pa naj obogatijo
svoj usakdan z obiskom kulturnih prireditev,
ki nas povezujejo in združujejo.*

Vse lepo v letu 2004

KUD Klas

Svetujemo.

Pripeljemo.

Sestavimo.

Pospravimo in odpeljemo staro.

Oblazinjeno pohištvo

Najlepša oblika udobja

Tom Oblazinjeno pohištvo d.o.o., Stari trg 36, 8230 Mokronog
www.tom.si

Želimo Vam vesele božične in novoletne praznike !

AVTOMOBILSKE SEDEŽNE PREVLEKE

prevent SPM d.o.o.

Vsem krajanke in krajanom Mirne
želimo v letu 2004 veliko
zdravja in polno nasmehov.

Nasmeh daje življenje,
veselje do življenja pa nam daje
smisel za nasmeh.
Smeh je najboljšo zdravilo.

